

FIRAT ÜNİVERSİTESİ
İLAHİYAT
ÖĞRENCİ DERGİSİ
FAKÜLTESİ

ŞUBAT 2025 | 2. SAYI

ISSN 3023-6800

"Değişen
Dünyada
İnsanlık ve
İnanç"

• DİN VE ADALET

• DİJİTAL KÜLTÜR VE
GENÇLİK

• MESCİD-İ AKSA VE
FİLİSTİN

• ŞİİR VE DENEME

FIRAT ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT
FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ DERGİSİ

SAYI 2 | ŞUBAT 2025

İLAHİYAT FAKÜLTESİ ADINA
İMTİYAZ SAHİBİ
Prof. Dr. Veysel ÖZDEMİR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Dr. Zeynep ALİMOĞLU SÜRMELİ

EDİTÖR
Zeynep SİNANÇ

YAYIN DİREKTÖRÜ
Canan GÜNDOĞDU

TASHİH
Rabia SAVAŞ
Merve Nur OKUR
Seval TAN

GRAFİK TASARIM
Zümra KARAHÜSEYİNOĞLU

TAKDİM

Sevgili okuyucular;

Yaşadığımız dönem itibari ile teknolojinin baş döndüren ilerleyişine ve dijitalleşmenin hayatımızın her alanına nüfuz ettiğine şahitlik etmekteyiz.

Bu sayımızda dijital kültür ve gençlik başlığı altında dijitalleşmenin, hem parlak hem de gölgede kalan yüzlerini konu edindik. Bir yandan bilgiye erişimi hızlandıran ve küresel bağlantılar kurmamıza olanak tanıyan dijital araçlar, aynı zamanda mahremiyetin azalmasına ve siber güvenlik risklerinin artmasına yol açmaktadır. Dijital kültürün hem üreticileri hem de aktif tüketicileri olan genç nesil, çağın en çelişkili ve en derin yaralarından biri olan "Kalabalık Yalnızlığa" maruz kalmaktadır. Binlerce takipçiye sahipken bile hissedilen sosyal boşluk ya da yüzlerce mesaja rağmen kurulamayan gerçek bağlar... İşte tam da bu paradoksun izini sürdük.

Adalet ve din başlığımızın altında ise adaletin evrensel ilkeleri ile inancın manevi boyutu arasında nasıl bir denge kurabiliriz? sorusuna cevap aradık.

Diğer başlığımız ise; unutmamayı ve unutturmamayı görev edindiğimiz Gazze ve Filistin... Yanan sokaklarda yankılanan ve zeytin ağaçlarının gölgesinde büyüyen direnişin sesini bir nebze olsun duyurabilmek için kalemimizi bu acıya şahit kıldık. Ve her dizede bir hikaye her kıtada bir hayat saklı olan genç şairlerimizin taze nefeslerinden zengin bir seçki oluşturduk. Dergimizin sayfalarını çevirirken sadece kelimeleri değil ruhunu da hissetmenizi umuyor ve keyifli okumalar diliyorum.

Zeynep Sinanç

01	TAKDİM Zeynep SİNANÇ
04	RÖPORTAJ/ İHSAN SÜREYYA SIRMA Feyza YÜKSEK
08	MÜSLÜMANIN SİBER SAVAŞI Mübin Resul ATAĞ
10	HAZ VE HIZ ÇAĞINDA SIĞLAŞAN DÜNYAMIZ Gülfer DAĞILMA
11	GÖRÜNMEYEN YALNIZLIK EYHEM AHMED
12	KOŞMAM GEREK YETİŞMEM GEREK YAZGIMA Mervenur OKUR
13	SOSYAL MEDYA VE GENÇLİĞİN GÜCÜ Rukiye KAYATUZU
14	SEN GİDİNCE Zeynep SİNANÇ
15	CİHADDA MEFTUN BİR HAYAT İbrahim Halil TUNÇ
16	GERÇEKLİĞİN KAYBOLDUĞU YER Hatice Hüsna TOKMAK
17	DİJİTAL NESLİN GENÇLERİ Zeynep KAYA
18	KALBİN DE DUYULARI VARDIR Ahmet ERGÜNEŞ
20	İNSANLIĞA AÇILAN İKİ KAPI Zeynep AKYÜZ
21	MODERNİTE VE DİN EĞİTİMİ Ceylan KURUNÇ

- 22** ADALET LİYAKATİ GEREKTİRİR
Beyzanur TOPAL
-
- 23** EKRANIN ARDINDAKİ GENÇLİK
Kübra ÜRÜN
-
- 24** TEVRAT'DAKİ BAZI HATALAR
Muhammed Can ÖZEN
-
- 25** KURAN-I KERİM'İN BİLİMSEL MUCİZELERİ
Muhammed SÖYLEMEZ
-
- 26** DİJİTAL TEKNOLOJİLERİN FAYDALARI
Kadir DEMİRTAŞ
-
- 28** FETHE VARAN HIYABAN
Sümeyye KARATAŞ
-
- 29** MODERN ÇAĞIN BİZDEN EKSİLTİKLERİ
Samet YAĞBASAN
-
- 30** DİJİTALLEŞME VE DİN OLGUSUNDA ZAMAN VE KİMLİK FAKTÖRÜ
Mehmet Zeki ÇİÇEK
-
- 31** EKRANIN ARDINDAKİLER
Nursel AÇAN
-
- 32** KİTAP ÖNERİLERİ
Beyza Hatun KIZILIRMAK
-
- 34** SATIRDAN KALBE
Beraat IŞIK	Bensu ATICIOĞLU
Merve KARA	Gülbahar AĞIRTAŞ
Rabia SAVAŞ	Abdullah ORTAKUŞ
Yusuf DOĞAN	Bedriye EMİROĞLU
Beyzagül KAYA	Merve Halide KAYATUZU
-
- 38** FAKÜLTEDEN HABERLER
Selin YILDIRIM
-
- 41** KULÜP FAALİYETLERİ
Elif Özge TUHAN

RÖPORTAJ

İhsan Süreyya SİRMA

AKADEMİSYEN, İSLÂM
TARİHİ UZMANI VE YAZAR.

İLAHİYAT FAKÜLTESİ
ÖĞRENCİ DERGİSİ

- Hocam, öncelikle teklifimizi kabul ettiğiniz için sizlere ve bize bu olanağı sağladığı için de dekanımıza çok teşekkür ederiz. Dergimizin bu yıl işlediği konulardan birisi de dijitalleşme ve din konusu. Teknoloji artık her alanda yeni bir tarz ortaya koyuyor, malumunuz. Buradan hareketle, dijitalleşmenin bireylerin dini ve dünyevi hayatlarını nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz?

İhsan hoca: Bu çok derin bir konu tabii ki. Bir anımı anlatarak başlamak istiyorum. Erzurum'da iken bir tüccara bilgisayar geldiğini duydum. 1975-1976 yıllarıydı galiba. Gittim, tüccarı tanıyordum, dedim: "Duydum ki sana bilgisayar gelmiş." Ondan sonra: "Vallahi getirdim, hoca," dedi. "Ne olduğunu bilmirem, geri gönderecem," dedi. Ben de dedim: "Onu geri gönderme, ben onu almaya geldim." Bana dedi ki: "Sen onu alamazsın. Benden çok para aldılar, pahalı olduğunu bilseydim getirmezdin." "Ne kadar?" dedim. "3000 \$, Herhalde kimse almaz, gönderecem," dedi. "Sen biraz yardımcı ol," dedim. "Türk parasıyla olmaz," dedi. Taksite bağlayacaktım. Allah rahmet eylesin, bir Ertuğrul abimiz vardı. Gittim, "Hafız abi," dedim, "iki seneliğine senden borç para istiyorum." "Niye iki sene?" diye sordu. Dedim ki: "Ben hesapladım, ancak iki senede verebilirim." "Hayırdır, ev mi alıyorsun?" dedi. Dedim ki: "Onun gibi bir şey... Bilgisayar." Tabii, bilmiyor bilgisayar nedir. Türklerden pek kimse bilmez de. "Ne kadar?" dedi.

Dedim ki: "3000 \$."

"Hoca, hacca gitsen daha iyi," dedi.

Dedim ki: "Ben hacca gittim."

Allah rahmet eylesin, parayı verdi. Gittim aldım.

Ama bilgisayarı nasıl çalıştıracağımı bilmiyordum.

Çalıştım, çözmeye başladım ama bizim

üniversitede millet dedikoduya başlamış:

"İlahiyat hocası Süreyya kendine atarı almış, oynuyormuş," diyorlardı.

Sonra o atariden kitaplar çıktı tabii.

Bilgisayar böyle bir şey; iyiye kullanırsanız ve ona hâkim olursanız güzel bir silah. Ama ona köle olursanız çok kötü bir silah. Kötülüğü nedir? Mesela bizim tarih bölümünde pdf kullanımından pek hoşlanmıyorum ben.

Kardeşim, git İbnü'l-Esîr'i gör, Kâmil nedir diye kütüphanede gör; bir kere onları yapanların çoğu yabancı. İstedikleri yeri kamufle edebilirler, çıkarabilirler kitaptan. Onun için pdf kullanı ben reddediyorum. Ama şöyle olur: Antarktika'da bir kitap vardır, ulaşılmıyordur, o tamam. Ama Süleymaniye Kütüphanesi... Üzülerek söylüyorum, profesör olup Süleymaniye Kütüphanesi'ni görmeyen insanımız var.

O bakımdan bilgisayar çok güzel bir şey, ama kullanmasını bilmek ve hâkim olmak lazım. O bize hâkim olmamalı. Hepimizin cebinde şimdi bilgisayar var. Ben bile o kadar telefon numarası biliyordum, unuttum. Sizler de mi unuttunuz? O bakımdan en azından ilimde kullanmayalım bunu. Hâkim olan o değil, biz olalım diye düşünüyorum.

-Çok güzel aktardınız hocam, teşekkür ederiz. İslam tarihinde de Müslümanların hayatlarına gelen her yeniliğe farklı refleksler gösterdiklerini görüyoruz. Bazen korkuyorlar, hiç kabul etmiyorlar. Bazen de olduğu gibi kabul ediyorlar; bu sefer bir kültür karmaşası yaşanabiliyor. Bu farkındalıkla kullanmamız gerekiyor, değil mi hocam? Kültürel olarak yani...

İhsan Hoca: Evet, doğrudan doğruya...Kitaba ellemek bile bir ibadettir yani. Ben tarih için söylüyorum; tarihçi olanın Taberî'yi görmesi lazım, İbnü'l-Esîr'i görmesi lazım. Osmanlı çalışıyorsa Uzunçarşılı'yı tanınması lazım. Yoksa oturup bilgisayardan yaz... Böyle ilim olmaz. Sonra karşıya gidip ders anlatacaksınız. Bilgisayar çalışmadığı zaman ne yapacaksınız? (Eliyle başını gösterir.) Buraya almadıysanız? Ama mesela benim bir hocam vardı, Allah rahmet eylesin. "Oğlum," demişti, "Hoca olunca mutlaka notlarınla git derse. Kafana güvenme, kafa unuttur. Ama notların olursa bir başlık yazarsın, bir de kısaca not alırsın, başlığa göre konuşursun." Bizim zamanımızda yoktu böyle şeyler. Ben Ankara İlahiyat'ta okuduğumda Türkiye'de bir tane ilahiyat vardı. Muhammed Tayyip Okiç diye bir hocamız vardı. Hiç duydunuz mu ismini? İsmail Ezherli'yi hiç duydunuz mu? Rahmetli Mehmet Âkif'le aynı sınıfta okumuştum. Arapça konusunda biraz şanslıydık yani. Ama diğer derslerde öyle değildi. Sonra elhamdülillah, yetiştiler.

-Muhammed Tancı'ya denk geldiniz mi hocam?

İhsan Hoca: Tancı, benden bir sene önce ayrılmış Ankara'dan. Çünkü Yüksek İslam Enstitüsü açıldı İstanbul'da, oraya gitti. Ama Tancı ile tanışıyorduk. Hatta şöyle bir şey oldu: Ben doktora hazırlarken Paris'ten geliyordum. Süleymaniye Kütüphanesi'nde çalışıyoruz, o da bir şeyler yapıyordu. Bir ara Mutezile'yi konuşuyorduk. O Türkçe'yi sonradan öğrenmişti. Bana, "Sen Kur'an için ne diyorsun?" dedi. Dedim: "Ne diyebilirim? Kur'an..." "nedir o?" diye sordu. Dedim: "Allah'ın kelamıdır, gökten geldi." Dedi ki: "Daha dün matbaadan çıktı." Aynen bu tabir onun: "Dün matbaadan çıktı," yani gökten falan gelmediği gibi... Şaka yapıyordu ama bizim dönem hocalarına güzel Arapça öğretti. Hadi mantık, felsefe kalsın

-Hoca Mutezîli mi düşünüyordu?

İhsan Hoca: Evet.

-Peki Halku'l-Kur'an meselesinde...

İhsan Hoca: Evet. Allah rahmet eylesin efendim. Sonra onun memleketine gittim, Mağrib'e gittim. Mağrib'de tabii İbn Batuta var, o benim meslektaşım. Ben seyyahım, ben de seyahatname yazıyorum.

RÖPORTAJ

FEYZA YÜKSEK

(4. Sınıf Öğrencisi)

Hilmi Ziya Ülken vardı, ordinaryüs profesör. Atatürk'ün yurtdışına gönderdiği ilk talebelerden. Diyorlar: "Bu kadar da hocanı büyütme." Yahu, hoca büyüktü zaten. Varlık felsefesini Türkiye'ye o getirdi. Allah rahmet eylesin efendim. Avrupa'ya gidince epey nasihat etmişti.

-Size mi nasihat etmişti?

İhsan Hoca: Evet. İlk giden ilahiyatçılardık. Bizden bir dönem önce Elazığlı bir abi gitmişti.

-Bu bahsettiğiniz abi Saffet Bilhan mı?

İhsan Hoca: Evet, Saffet Bilhan. O döndükten sonra vefat etti. Bir de Elazığlı Mehmet Aydın var. Mehmet'le İlahiyat'ta da sınıf arkadaşaydık ve yurtdışına da beraber gittik. Münih'te ayrıldık trenden; o Londra'ya, ben Paris'e gittim. Yine Elazığlı Bekir Demirkoç vardı. Bekir Amerika'ya Fazlurrahman'ın yanına gitti.

-Hocam Paris'e gittiğinizde rahmetli Muhammed Hamidullah'la nasıl tanıştınız?

İhsan Hoca: Ben Ankara İlahiyat'ta üçüncü sınıftayken dediler ki bir hoca Türk Tarih Kurumu'nda konferans verecek. Hoca da Muhammed Hamidullah. Biz de hocamız Mehmet Hatipoğlu ile gittik. Allah selamet versin. Ben geldiğimde o asistandı, sonra doçent oldu.

Muhammed Hamidullah konferansta İmam Serahsî'yi anlatacak dediler. İmam Serahsî adını derste duymuştum, kitabı bile yoktu İlahiyat'ta. Biliyorsunuz bir kitabı var; bir kişi taşıyamaz elhamdülillah.

Gittik, Türk Tarih Kurumu konferans salonunda oturuyoruz. Zayıf bir adam geldi, böyle kitapları falan... Koştuk, alıp yardım edelim diye. Hocalar müdahale edip "Bize bile bırakmadı kendisi taşır" dediler. El-Mebsût'u taşıyıp getirmiş. Hocayı ilk defa orada gördüm.

İmam Serahsî'yi anlattı ve hayran kaldım. O yaşta ilme saygı, kitaplara saygı, İmam Serahsî'ye saygı... Yani onları görünce insan utanıyor. Tabii İmam Serahsî'yi biz biraz okumuştuk; o daha çok anlattı. Mesela El-Mebsût'u nasıl kuyuda öğrencilerine yazdırdığını... Bir sene sonra biz ilahiyatı bitirdik. İlahiyatı bitirdik ama ben Avrupa'ya gitmeyi kafaya koymuştum. Aslında Avrupa'ya değil de dışarıya gidip biraz daha fazla okumayı... Ama nasıl okuyacağız?

Sonra duyduk ki 1416 sayılı bir kanun var. O kanun hâlâ var. Ona göre yurtdışına gidiliyor ve sınav yapılıyor. Mezhepler tarihinden müracaat ettim.

Sınava girdik. O arada benim Siirt Lisesi'ne tayinim çıktı. Din dersi hocası olarak Siirt'e ilk defa bir ilahiyatçı gitti yani. Bütün okulları verdiler bana. Gündüz hiç vakit yoktu.

İmtihana gittik, önce İngilizce sınavı olacak. Herhalde müracaat eden 10-12 kişi vardı. Allah rahmet eylesin, Hüseyin Yurdaydın vardı, bizim İslam Tarihi profesörü. O geldi. "İslam in South Africa" diye bir kitap, hiç unutmuyorum. Geldi, kâğıt dağıttılar. Dedi ki: "Ben buradan bir sayfa okuyacağım, siz de yazacaksınız, sonra tercüme edeceksiniz." Sınav bu. Bir arkadaş dedi ki: "Hocam, bize verin metni. Siz okuyunca yanlış yazabiliriz."

Hoca da dedi ki: "Yanlış yazan gitmez Avrupa'ya."

Ben Siirt'e gittim. Netice geldi. Ben de kazananlar içindeyim ama ben Fransa yazmamıştım, Fransızca bilmiyordum. Amerika yazmıştım, İngiltere yazmıştım, Kanada yazmıştım. Fransa'ya gitmek üzere doktora kazandım. "Allah Allah, neden Fransa? Acaba bir şey mi var?" diye düşündüm.

Gittim Milli Eğitim Bakanlığı'na. Dedim: "Ben İngilizceden sınava girdim. Niye böyle bir şey oldu?"

"E istemiyorsan gitme," dediler.

Baştan saviyorlar yani. Şunu demek istiyorum arkadaşlar: Okumamanız için her şey yapıyordu, her mâni çıkarılıyordu.

"Başkasını göndeririz," dediler. Ben de: "Tamam," dedim, "gidiyorum."

"Merci" den başka hiçbir şey bilmiyordum. Biz Mehmet Aydın ile başladık evrakları yapmaya. O İngiltere'ye gidecekti. Mehmet'e dedim: "Senin işin kolay, İngilizce zaten. Uçakla gidelim."

"Yok," dedi, "Vagon Li iyi. Ben Elazığ'dan biniyorum, çok lüks bir şey."

"Vagon Li'yi biliyor musunuz?" Trenle ben Kurtalan'dan gelince Ankara'ya giderken trene biniyorduk. Ekspresle Vagon Li diye bir yer var, oraya girilmiyor, çok lüks bir şey. Mehmet'e dedim: "Uçakla gidelim ya para vermişler." devlet vermiş.

"Yok," dedi.

"İyi o zaman, sen bilet işiyle uğraş, ben pasaport işleriyle," dedim. Gittik, Münih'te ayrıldık. O Londra'ya gitti, ben Paris'e gittim.

Paris'te ben ne yapacağım? "Allah Allah," dedim. Allah rahmet eylesin, Hilmi Ziya Hoca'ya gittim. Dedim ki: "Hocam, doktorayı kazandım."

Sevindi tabii.

"Nereye?" dedi.

"Paris'e," dedim.

"Paris'e nasıl gidiyorsun?" dedi.

"İngilizcem vardı benim. Öyle uygun görmüşler," dedim. Bir mektup yazdı.

"Gare de l'Est'te bir otel var, çok yakın. Sen Fransızca bilmiyorsun, kaybolursun. Hemen oraya git. Bu mektubu da ver. Orada birkaç kelime öğreninceye kadar kal," dedi. Sonra kültür ataşeliğine gittim. Kültür ataşesi dedi ki: "Seni dil öğrenmeye Strazburg'a gönderiyorum."

Strazburg'da kimse Fransızca konuşmuyor. Alsasça diye bir dil var, Almanca ve Fransızca karışımı. Neyse böyle mücadeleler...

Arkadaşlar, bu ilim dağcılık gibi bir şeydir. Dağı severseniz ne olursa olsun çıkarsınız. Ben dağları çok seviyorum. "Dağların Sırrı" diye kitap yazdım ben ve dağların çoğuna da çıktım.

Bunu niye anlatıyorum, arkadaşlar? Bir şeyi sevince yaparsınız. İlim budur yani. Doktorada bir konu veriyorsunuz öğrenciye; eğer konuyu sevmiyorsa, bu yanlış bir evlilik gibidir, neticede biter. Arapça, bizim fakültenin ilim dilidir. Siz mutlaka öğreniyorsunuz Arapça, öyle ya da böyle. Hangi dalda olursa olsun, Arapça bilmek lazım. Bir tane de batı dili bilmek lazım. Bizim dilimiz olan Osmanlıca'yı da bilmek lazım.

Velhasıl, ilim için dil şart. Hiç bilmediğim Fransızca'ya "qu'est ce que" (bu nedir) ile başladım. Ama elhamdülillah, doktor olduk, geldik Türkiye'ye. Şimdi Türkiye'deyiz. Yaş bitti ama arkadaşlar, seviniyorum böyle gençlerin yetişmesine. Bizim görevimiz çok kutsaldır. Tarihimizi bileceğiz. Kültürümüz o dil ile yazılmış. Elazığ'da da kütüphaneye gitseniz eski kitaplar hep öyle yazılmış. İnşallah tarihimize, ilmimize sahip olacağız. Bizim dalda Osmanlıca ve Arapça bilmeden ilim yapılmaz.

-Hocam, peki Strazburg'a gittikten sonra Hamidullah'la nasıl karşılaştınız, nasıl oldu?

İhsan Hoca: Her pazar seminer yapardık Hamidullah Hoca ile. Ben görevliydim. Gittim, ortamı süpürdüm, sobayı yaktım. Kar yağıyordu Paris'te. Saat 14:30'da seminer başlayacaktı ama kimse gelmedi. Hoca dakiktir tabii. Bekliyoruz kendisiyle.

Çeyrek geçince saat, dedim bari sobayı söndüreyim gidelim artık kimse gelmez. Hayatımda tanıdığım en kibar insan olan Hamidullah Hoca elime bir vurdu:

"Ne yapıyorsun sen?" dedi. Tabii Fransızca.

Dedim:

"Hocam, kimse gelmedi. Söndüreyim ki gidelim."

Kulağımı bir tuttu, beni oturttu. Sanki orası doluymuş gibi seminerini yaptı.

"Oğlum," dedi, "Burayı kapatırsak bir daha açılmaz."

Haftaya, ben arkadaşlara söyledim tabii. Sonraki hafta tıklım tıklım oldu. Böyle bir hocaydı. Ben şanslıydım yani o bakımdan.

Hamidullah Hoca bizi konuşmaya alıştırdı, bizi Müslüman olmaya alıştırdı.

Biz bir ara, belirli sebeplerden ötürü, arkadaşlarımızla Türkiye'ye dönme kararı aldık. İlk yıllarımızdı. Burada âlim olacağımıza günahkâr olacağız, dönelim dedik ve gittik Hamidullah Hoca'ya söyledik.

Masasına vurdu:

"Gitmeyeceksiniz!" dedi.

Biz biraz daha açtık:

"Hoca, biz Fransızlar gibi yaşayamayız. Biz nefsimizden korkuyoruz, bir yanlış yaparız. Hani bir Fransız kıza takılırız, hayatımız biter. Bu günahı işlemek için karar verdik, gidiyoruz," dedik.

"Siz gitmeyeceksiniz, emir veriyorum," dedi. "Ama dediğimi yapacaksınız: Haftada sadece bir kez et yiyeceksiniz. Tek başınıza sokağa çıkmayacaksınız. İş olan arkadaşınızı da götürsün beraber.

Sonra oruç tutacaksınız," dedi.

O yumuşak adam birden hiddetli oldu.

"Bu bir emirdir!" dedi.

Onu dinledik elhamdülillah. Allah da korudu. Sonra doktoraya başlayıp geldik Türkiye'ye, evlendik. Evet, Hamidullah Hoca'yla böyle anlar yaşadık.

-Kıymetli anılarınızı bizimle paylaştığınız ve değerli vaktinizi ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Rabbimiz İlminiz gibi ömrünüzü de bereketli kılsın inşallah.

MÜSLÜMANIN SİBER SAVAŞI

Günümüzde, gelişen ve değişen dünyada her şey gibi savaş teknolojileri ve alanları da değişmekte. Siber savaş da bu değişimin hayatımıza getirdiği yeniliklerden biridir. Günümüzde gelişen teknolojiler ile birlikte artarak devam eden siber savaş karşısında Müslümanların sessiz kalması mümkün değildir. Müslümanların siber savaşı nasıl yapabileceklerini açıklamadan önce siber savaşın ne olduğunu incelememiz gerekmektedir. Siber savaş en temelde iki kavramdan oluşmaktadır, bunlar sırası ile; Siber uzay ve Siber saldırıdır.

Siber uzay: Bu kavram en basit haliyle internet ağlarının birleşmesi ile oluşan fiziksel olmayan bir yer olarak tarif edilebilir. Siber uzay aslında bütün internet kullanıcılarının kullandığı bir yer olmakla beraber, bazı insanlar için kara, deniz, hava savaşlarından sonra yeni bir savaş alanı olarak görülmektedir.

Siber saldırı: Siber saldırı veya siber savaş ise siber uzayda yapılan operasyonlar bütünüdür. Bu operasyonlar genel olarak bir sisteme casus yazılım yükleyerek izinsiz giriş sağlamak (Malware), herhangi bir hizmet sağlayıcısında sahte yoğunluk oluşturarak hizmet sağlayıcısının çökmesine sebep olmak (DDoS), bilgisayarların veya sunucuların güvenlik duvarlarını delerek veri çalmak veya asılsız veri yüklemek (SQL Injection) gibi eylemleri kapsamaktadır.

Müslümanların, dijitalleşen dünyanın karşımıza çıkardığı bu yeni savaş düzenini onların kuralları ile sürdürmesi mümkün değildir. O zaman Müslümanlar ne yapmalı, siber savaşın bu sınır tanımaz ve etik kaygılardan yoksun ortamında düşmanları ile nasıl savaşmalı? Müslümanların her alanda uyması gereken kurallar olduğu gibi savaş alanında da uyması gereken kurallar vardır. "Bu kurallar kara, deniz ve hava savaşları için yani fiziki savaşlar için geçerlidir" gibi bir yanılgıya kapılmamız kesinlikle çok yanlış olur.

Klasik fıkıh eserlerinde yer alan savaş hukuku ile ilgili kaideler sadece fiziki savaşlar için değil, Müslümanların verdikleri her türlü mücadele için geçerli kurallardır. Bu kurallar birçok kitapta ciltlerce ele alınmış olsa bile en temelde ortak bazı kaidelerde buluşmuşlardır. Bu kaideler sırası ile şu şekilde sıralanabilir;

1. Savaş, başvurulacak son çare olmalıdır:

Buradaki savaştan kasıt kıtaldır. Klasik eserlere baktığımız zaman savaşın esas barışın ise istisna olduğunu görmekteyiz, Müslümanlar aktif bir savaşta olmasalar bile savaş için hazırlanmak zorundadırlar.

2. Sivil halkın korunması

İslam savaş hukuku bu konu üstünde hassasiyetle durmaktadır. Kadınlara, çocuklara, yaşlılara, hastalara ve savaş ile ilgisi olmayan kimseye saldırılmaz.

3. Talan ve yıkım yasaktır

Masum halkın korunması emredildiği gibi saldırılan şehrin talan edilmesi ve yıkılması da yasaklanmıştır.

4. Savaş, sadece savaşanlara yöneliktir
İslam savaş hukukunda saldırı doğrudan veya dolaylı olarak saldıranlara karşı yapılır, silahsız olanlar ile savaşılmaz.

5. İhanet ve hile yasaktır

Savaş alanında düşmana karşı aldatma yapmak caiz olmakla beraber düşmanla yapılan anlaşmaya da sadık kalmak esastır.

6. İnsanlık onuruna saygı

Müslüman, savaş sırasında öldürülen düşmanların bedenlerine işkence edemez veya saygısızlık yapamaz.

Bu şekilde bakınca bu kuralların siber savaş için uygulanamaz olduğu düşünülebilir ama bu kurallar dikkatlice incelendiğinde siber savaş sırasında yapılan olaylar ile benzerlikleri göz önüne çıkmaktadır. Örnek vermek gerekirse 2003 yılında gerçekleşen ve tarihe Slammer Solucanı olarak geçen siber saldırı 10 dakika gibi kısa bir sürede siber uzaya bağlı bilgisayarların neredeyse %90'nını etkileyerek tüm dünya çapında bir kaosa sebep olmuştu. Binlerce kişinin özel bilgilerinin çalınmasına ve on binlerce kişinin de bu kaostan ötürü mağdur olmasına sebep olmuştu, sağlık ve acil yardım sistemleri çökmüş, finans ve ulaşım şirketleri işlem yapamaz hale gelmişti.

Müslümanlar öncelikle kendilerine karşı yapılacak bu alçakça saldırılara karşı tam manası ile korunabiliyor olmalıdır. Unutulmamalıdır ki siber savaşta saldırı kadar savunma da hayati önem taşır. Bunun için kendi siber savunma sistemlerimizi geliştirmemiz gerekmektedir. Çünkü düşmanımızın savunma sistemlerini kullanmaya devam edersek düşman bu sistemleri bizden daha iyi bildiği için kendimizi tam manası ile savunamayız.

Müslümanlar siber saldırı yaparken öncelikle saldırının kendisi ile savaşan kişi, kurum veya ülkeye karşı yapıldığından ve sadece savaş içinde olduğu birimi etkilediğinden emin olmak zorunda. Aksi takdirde dolaylı bile olsa masum insanlara zarar verilebilir.

Müslümanların düşmanlarına yapacağı saldırıların belli bir ölçü içermesi gerekmektedir. Ama bu demek değil ki kendi savaş yöntemlerimizi geliştirene kadar saldırmadan beklemek zorundayız. Şu an kullanılan saldırı yöntemleri eğer doğru anlaşılıp doğru yerlere yapılırsa İslam savaş hukukuna uygun bir şekilde saldırı düzenlenebilir.

Örnek vermek gerekirse Müslümanlar savaş içerisinde oldukları bir ülkenin sağlık sistemine saldıramaz ama askeri sistemlerine saldırabilir, acil yardım sistemlerine saldıramaz belki ama ülkenin silah fabrikalarına saldırabilir. Bu şekilde Müslümanlar kendi saldırı yöntemlerini geliştirene kadar düşmanın yöntemlerini kendi inanç ve ahlak kuralları çerçevesinde kullanabilir.

Sonuç olarak Müslümanlar siber savaşı kendi inanç ve ahlak kurallarından ödün vermeksizin sürdürmek zorundadır. Bunun için öncelikle kendimizi bu alanda daha bilinçli hale getirmemiz gerekmektedir. Tefsir, Hadis, Fıkıh gibi temel İslami ilimlerde gelişmekle beraber gelişen ve değişen dünyanın bizlerin karşısına çıkardığı bu yeni savaş alanında da çalışmalar yapmak zorundayız. Bir yandan İslam dünyası kendi içinden alimler yetiştirirken bir yandan da mücahitler yetiştirmek zorundadır.

Bunun için biz Müslümanlar önce kendimizi, ardından çevremizdeki insanları geliştirmeliyiz.

RESUL MÜBİN ATAK
(2. Sınıf Öğrencisi)

HAZ VE HIZ ÇAĞINDA SIĞLAŞAN DÜNYAMIZ

Kalorifer peteğine dayanıp da ötelere dalmasının ardından çok zaman geçmemiştir henüz... Kendi olduğu anlar, başkalarından onay beklemeden yaşadığı o nadide zamanlar bir film şeridi gibi geçti gözleri önünden... Şömine yoktu belki ama ışığıyla otağı aydınlatan, yakıtıyla hem bedenleri hem yürekleri ısıtan kuzine sobaları vardı evlerinde. Elektrik de kesilirdi çoğu zaman ve soba aydınlatıcı görevi de görürdü. Tavanda yansıyan akisler ve birbiri ardınca kurulan muhabbetler tüm aile fertleriyle birlikte bir sobanın sıcaklığıyla dile gelirdi...

Cep telefonları yoktu o zamanlar. Tablet, bilgisayar vs. yoktu. Birkaç kanalı olan televizyon bile çok sonraları girebilmişti hanelere. Çaldığında herkesi heyecanlandıran, acaba kim diye merakla açılan ev telefonlarının etrafında pervane olan çocuklar vardı. Akşam yapılan bir çeşit yemeğin bir tabağı sosyal medyada değil, komşularla paylaşıldı. En sevilen anlar görünür kılınmaya çalışılmaz, anın tadı doyusya çıkarılırdı. Evet ne çok değişmiştik zamanla... Artık görünmek için yaşıyorduk ve bu uğurda kıyasıya yarışıyorlardık. Kim daha şık, kim daha güzel; kim daha çok çeşit yemek yapmış, kimin sunumu daha prestijli, kim nerelere gitmiş ne yemiştir ne içmiştir diye fütursuzca merak ediyor ve toprağı eşeler gibi başkalarının hayatını eşeliyorlardık. Sahi ne oldu bize? Gökyüzünden habersiz, kuş civıltılarını duymadan, toprağı ve yağmura el değdirmeden; basiretsiz, tefekkürsüz, gözümüz sadece dijital ağırlara takılı halde yaşamaya çalışıyorlardık. Pek de yaşıyor gibi gözüküyorlardık uzaktan... Yaşayan ölüleri resmediyorlardık, birer birer başkalaşıyorlardık. Değişim ve dönüşümle birlikte kendi benliğimizden sıyrılıp maskelerle, emojiyle dolaşıyor, başkaları gibi olmaya can atıyorlardık. Onayı yaratıcıdan değil kullardan bekliyoruz. Daha fazla takip, daha fazla beğeni uğruna saatlerimizi tüketip, ömrümüzün en bereketli zamanlarını bir koca hiç uğruna tüketiyorlardık. Duygularımızı, aklımızı, ruhumuzu esir alan 21. yüzyıl teknolojisi içinde neredeyse boğulup kaldık. Bir kurtarıcı bekliyor haldeyiz. Oysa kurtarıcı yine biziz.

Sosyal medyada paylaşmak için yaptığımız yemekler, hazırladığımız sofralar eskisi gibi bereket kokmuyor. Gösteriş, kibir taşıyor tabaklarımızdan; sadece desinler diye. Ay ne kadar güzelmiş lakırdılarını duymak için takınan onca sahte yüzler, maskelenen benlikler, gerçeği yansıtmayan mutluluk kareleri... Herkesin elinde bir oyuncak, göz göze dahi gelemeyecek kadar hızlı geçen zamanlar ve tüm bunlardan elde edilmeye çalışılan geçici hazlar... Haz ve hız çağında sığlaştı dünyalarımız, perdelendi gözlerimiz ve körelendi hayal güçlerimiz... Ekran görüntülerinden hayal kurmaya fırsat bulamıyoruz maalesef. Betimleme gücümüzü de kaybettik. Eskiden az biraz edebiyat yapardık, şimdi iki lafın belini kırmaya takat getiremiyoruz. Kıracak iki lafımız dahi teknolojiye kurban gitti. Ve filmin sonunda biz teknolojiyi kullanamadık, teknoloji bizi kullandı gitti...

Tüm bunlar bir farkındalığa dönüşünce kalktı daldığı yerden hemence... İlk işi internete sınır getirmek, Instagram başta olmak üzere sosyal medya hesaplarını kısıtlamak, ekran süresi ayarlarını yapılandırmak ve bunun için iradesini aktif hale getirmektir. Zira uzun zamandır kullanmadığı iradesi pasif hale gelmiş adeta uyuşmuş bir halde dolanıp duruyordu... Hissederek, anda kalarak, zamanın hakkını vererek yaşamayı unuttalı da çok zaman olmuştu. Artık hızlı yaşamamaya karar vermişti. Haz peşinde değil, huzur peşinde olacaktı Allah'ın izniyle. Gözü birdenbire buğulanmış pencerenin dışında duran güvercinlere takıldı. Karşı apartmanın camında huzurla ötüyorlardı. Acaba neden fark edememiştir bunca zaman? Kendi camına da konarlar mıydı ki? Hemen biraz ekmek kırıntısı aldı ve serpiştirdi cam kenarına. İç i tarifsiz bir huzurla doldu derken güvencinler penceresine konmuş hal dilleriyle muhabbet ediyordu. "Şimdi tüm sesleri kısmanın zamanı!" dedi. Kalbinin sesini en yüksek tonda açtı ve hayata kulak vermeye başladı. "Kulak vermesini bilene hayat ne çok şey fısıldar... Hissederek yaşamasını bilene her şeyde bir hikmet var." Vesselam...

GÜLFER DAĞILMA

(Yüksel lisans öğrencisi)

GÖRÜNMEYEN YALNIZLIK

Bazen kalabalıklar bir insanın en çok yalnız hissettiği yerler olur. Yabancı bir dil, tanımadık bir kültür, beklenmedik bir düzen... Her adımda yalnızlık daha da derinleşir. Kalabalıklar ona ne ait olduğu bir yer sunar ne de tanıdık bir kimlik. Yabancı olmak görünmeyen bir çit gibi etrafında yükselir. Ona ait olmayan bir dünya hep bir adım uzağında kalır. Bu uzaklığın kelimelere sığdırılmış halidir göçmen. İnsanın ruhunda fırtınalar koparan bu yolculukta geride bırakılan çocukluk anıları, tanıdık sokaklar, aşına kokular ve anlamı sadece kendi dilinde var olan kelimeler derin bir özlemin içinde saklı kalır. Yeni bir dünyaya adım atmak, heyecan ve umut kadar korku ve belirsizliği de beraberinde getirir. Her yeni sabah yabancı bir güne uyanmak gibidir. Kahkahalar tanıdık gelmez bir süre, kapı zillerinin melodisi bile farklıdır. İnsan ev dediği kelimenin yüreğinde bıraktığı sıcaklığı arar durur. Çünkü göçmen yalnızca bir yeri değil kendisini de aramaktadır. Kalabalıklar içinde kendini bir süre görünür hisseder ama kalabalık dağıldığında bir yabancının sessizliği yeniden tüm ağırlığıyla çöker üzerine.

Bazen bir şarkı duyar kendi dilinde. İşte o an, bir anlık da olsa nefes aldığını hisseder. Şarkı biter bitmez, gerçeklik onu yeniden içine çeker. İçinde taşıdığı özlem, bazen çiçek gibi açar ve ona güç verir, bazen de bir diken gibi her yanını acıtır. Ruhu iki dünya arasında sıkışmıştır. Ne tamamen geride bıraktığı dünyaya aittir, ne de adım attığı yeni dünyaya. İçinde taşıdığı bu boşluğu sadece aidiyet hissi doldurabilir ve bu his çoğu zaman ulaşılmaz kalır. Gülümseyen yüzlerle karşılaşsa bile o gülümsemelerin ardında gerçekten görünmediğini hisseder. Yeni kimliğiyle bir yer edinmeye çabalarken bazen tam anlamıyla kim olduğunu bile hatırlayamaz, tamamlanmamış bir yapboz gibi. Gittiği her sokakta kendi izlerini bırakmaya çalışır göçmen. Ekonomik ve kültürel katkılar da sağlar. Ancak bu katkılar çoğu kez görünmeyen ve takdir edilmeyen katkılar olur. Kalabalıklar içerisinde sessiz bir savaş verir göçmen.

Ancak göçmen olmak her zaman kayıp vermek demek değildir. Yeni bir kimlik, yeni bir kültür, yeni bir bakış açısı kaybolmuşluklar içinde bir buluşa da dönüşebilir. Çoğu zaman ona yabancı gelen bu kimlik, zamanla evine dönüşür. Ve sonunda bir yabancı olmaktan çıkıp iki kültür arasında bir köprü inşa etme sürecine dönüşür.

كل مهاجر هو مفتاح أمل جدي

“Her göçmen yeni bir umudun anahtarıdır.”

EYHEM AHMED
(Mezun Öğrenci)

“Her
göçmen
yeni bir
umudun
anahtarı
dır.”

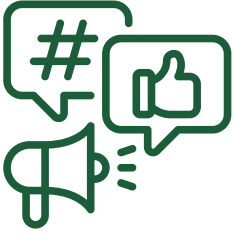
Yetişmem Gerek Yazgıma

Yazgı; bütün olayların önceden ve değişmeyecek biçimde düzenlendiğine inanılan ezeli takdir. Peki bu ezeli takdire geç kalır mı insan, ya da bunu hisseder mi? İçinde bulunduğumuz bu ağ bize, özellikle de biz gençlere, tam olarak şunu hissettiriyor: Sanki herkes istediğini elde etmiş de bir ben kalmışım.

Herkes köşesini kapmış da bir ben ayakta kalmışım. Bahsetmeye alıştığım şey aslında geç kalmışlık hissi. Büyük bir girdap. Bu his insanı anı yaşamaktan alıkoyuyor. Bulunduğu ortamın yerini, zamanını nemsizleştiriyor. Ve bu yetersizlik hissiyle birçok işi aynı anda yapmaya çalışıyoruz, bir şeylere yetişebilmek için. Bu kötü bir şey değil tabi ki ama insanın yükümlülüklerini de belli bir oranda engelliyor. Fikrimce bu geç kalmışlık hissini arkasında gizli bir kıyas yapmamız yatıyor. Özellikle sosyal medyada paylaşılan birçok hayat bize şunu düşündürmekte: Ne güzel bir hayatı var, herkes çok başarılı, ben hariç. Ardından bir soru beliriyor zihnimizde: Neden ben geç kaldım? Böylece içinden çıkılmaz bir hl alıyor artık... Aslında biz gençler başkaları tarafından kıyaslanmaktan hiç hoşlanmayız. Ama ne yazık ki bunu kendimize biz yapıyoruz. Bilerek veya bilmeyerek fakat defalarca. Değinmek istediğim diğer bir husus da o çok özendiğimiz hayatların arka planında neler olup bittiğini bilmiyoruz. O kişinin o günlere nasıl geldiğini de. Unutmamamız gereken bir şey var. Herkesin imtihanı ve imkanları aynı değil.

Hayatımız boyunca bize hep, koşarsan yetişirsin dediler. Ama bazen koşmasan da olur. Belki yürümek ulaştırır seni yazgına. Hayat bir yarış değil. Ne ileridesin ne geride. şuan tam olman gereken yerde, olman gereken zamandasın belki de. Demem o ki, koşma, yr ve hisset yolundaki güzellikleri. Yolda ol, yolunu sev.

Merve Nur OKUR
(1. Sınıf ğrencisi)

SOSYAL MEDYA VE GENÇLİĞİN GÜCÜ

Gençlik, insanın kemale ermeye adım attığı, hürleştigi, güçlü hissettiği, cesaretin doruklarını yaşadığı bir dönemdir. Gençlik bir ülkenin, devletin, toplumun gelişmesini ve refaha ulaşmasını sağlayacak en önemli dinamiklerden biridir. Gençlerin nabzını tutmuş her yapılanma başarıyı hak etmiş olur. Sosyal medya kurucuları da bunun bilincinde olacak ki; platformlarını gençlere cazip gelecek bir şekilde oluşturmuşlardır. Bu platformlar, tıpkı gençlerin istediği gibi hızlı, eğlenceli, haz verici ve ilgi çekici. Gençlerin yeri geldiğinde sosyalleştiği, yeri geldiğinde ortak bir paydada bulunduğu, tepkilerini ortaya koyduğu bir alan oldu sosyal medya. Örneğin güncel bir olay olan Filistin meselesinde, insanlar sosyal medyanın gücünü kullanmayı çok iyi bildiler. Gerek Filistin'deki zulmü gerek boykotu duyurarak bir şekilde bu güçten istifade ettiler. Fakat bir şeyi göz ardı ettiler. Nasıl ki karanlıkta uzun süre kalındığında gözler karanlığa alışır, tıpkı bu şekilde sürekli aynı meselelerin göz önünde tutulmasıyla o meseleye karşı duyarsız olmaya ve alışmaya başladık ne yazık ki. Sosyal medya çok güçlü bir mecra, özellikle de sıradanlaştırılmaması gereken olayları sıradanlaştırmakta... Sosyal medyanın kullanılmadığı zamanlarda bizleri hayrete düşüren, üstünde uzunca düşünüp çözüm ve öneriler sunacağımız ve bunları da hayata geçireceğimiz durumlara sadece işaret parmağımız ile ekran kaydırma zahmetinde bulunuyoruz. Hakkımızı yemeyelim bir de konu hakkında yazıp çiziyoruz. Bununla da “en azından bunu yaptık” diye vicdanımızı rahatlatıyoruz. Ama gençliğin gücünü hafife almış oluyoruz. Gençlik her zaman bir umuttur. İnsanlar daima gençlik çağlarının bir hazine olduğunun bilincinde olmalıdırlar. Genç bireyler; olması gerekeni oldurmaya, olmaması gerekeni de bertaraf etmeye çalışmalıdırlar. Gençler her ortamda ve zamanda milli ve dini kimliklerini koruyarak var olmalılar. Sosyal medyanın gücünü de milli ve dini değerlerine uygun olarak, gençliğin gücü ile birleştirmelidirler. Üstad Necip Fazıl'ın da dediği gibi; “Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik... Zaman bendedir ve mekan bana emanettir şuurunda bir gençlik.” Bu söze mazhar olabilmek duası ile.

Rukiye KAYATUZU
(Yüksek lisans öğrencisi)

SEN GİDİNCE...

Bu mektup sana Efendim!

“Öyle bir zaman gelecek ki” diye anlattığın zamanların birinden sesleniyoruz sana.
Bizler had yoksunu, sözleri yavan, biraz da yalan kokan ümmetiz.
Fakat yetim bir ümmetiz.
Babasının annesi diye seslendiğin Fatıma’nı yetim bıraktığın gibi yetimiz.
İşte bu yüzden daha çok olamadıklarımızı yazar kalemimiz.
Hatice binti Hüveylid olmadık,
Titrerken sen şefkat örtüsüyle örtemedik üstünü,
Yürürken ardından hayran hayran bakamadık mesela...
Hatice örtse ya bizlerin de üzerini
Sen gidince üşüdük...
Ebubekir Sıddık olmadık,
Sahabenin incisi, ikinin ikincisi.
İsra’nın sabahında “O mu dedi? O demişse doğrudur.” Diyemedik mesela.
Ebubekir öğretse ya bizlere de sevmeyi
Sen gidince bilemedik.
Ali bin Ebu Talip olmadık.
Başımızın tacı, ilmin kapısı, Hayber’in Aslanı...
Hicret gecesi mübarek yatağına yatıp “ben daha önce böyle lezzetli uyumamıştım”
diyemedik mesela.
Bizlere de anlatsa ya o geceyi ve cesareti.
Sen gidince korktuk.
Musab bin Umeyr olmadık.
Yesrib’i Medine yapan, meleklerin bile imrendiği yiğit...
Sırf sana benziyoruz diye şehit edilmedik mesela.
Başını örtünce ayaklarını, ayaklarını örtünce başını açık bırakan kefenini paylaşıya ya bizimle.
Sen gidince azaldık.
Zeyd bin Harise olmadık.
Adı Kur’an’da geçen, dördüncü iman eden...
Nasipsizler taşlarken seni, siper olmadık sana mesela.
Sıkı sıkıya nasıl da sarmıştı sevgilisini
Sen gidince dağıldık.
Bilal bin Rebah olmadık.
Teni kara, gözü kara ama pirüpak.
Demirden gömlekle kızgın ateşlerdeyken “Allah birdir” diyemedik mesela.
Gazze gibiydi Bilal ama ümmet, imdada yetişen Ebu Kuhafe’nin oğlu değildi.
Sen gidince yalnız kaldık.
Seni gözleriyle göremeyen Ümmü Mektum görsün şimdi bizleri.
Kokuna dilenci, sesine dilenci...
Bakışın değdi diye dolunayı seviyoruz,
Öptün diye Hacer’ül Esved’i...
Yemeklerden tiridi sevdiğini biliyoruz mesela,
Bir de Gars Kuyusu’nun suyunu.
Hani Fatıma sormuştu sana “Ey Allah’ın Rasulu! Beni mi çok seviyorsun Ali’yi mi?”
Sen şöyle buyurmuşsun: Bir babanın kızını sevebileceğinden çok daha fazla seviyorum seni.
Ali’yi de bir kardeşin bir kardeşi sevebileceğinden çok daha fazla seviyorum.
Bizleri de sev Ya Rasulallah!
Bizler yetim kalan ümmetin...

Zeynep SİNANÇ
(3. sınıf öğrencisi)

CİHADA MEFTUN BİR HAYAT

Ebu Eyyüb el-Ensari'yi hepimiz tanırız. Peygamberimizi, hicretin hemen sonrasında evinde yedi ay kadar misafir etmiş, evini aşevine hatta okula çevirmiş, vahiy kâtipliği yapmış, hulefa-i raşidin yani dört büyük halifenin yanında durmuş, Kur-an'ı Kerim hafızı, hadis ravisi, sözünü kimseden sakınmayan, sünnete sıkı sıkıya bağlı bir sahabedir. Onu bize anlatanlar, oldukça yumuşak huylu ve akliselim biri olduğunu aktarmışlardır. Lakin Ebu Eyyüb el-Ensari'nin, bugünün gençlerine yani bizlere örnek olduğu bir özelliği daha vardır ki; o da cihad ibadetine karşı duyduğu hassasiyettir.

Cihadın sadece kılıçla olmadığını bilen Ebu Eyyüb el-Ensari, gerek Rasulullah'ın yakınında bir hayat yaşaması gerek Peygamber efendimiz'in onu Musab bin Umeyr ile kardeş ilan etmesi sayesinde ciddi bir ilmi birikim sahibi olmuş ve bu birikimle ömrü boyunca insanları uyarmak için çaba göstermiştir. Bunun yanında kendisi Peygamber Efendimiz' in (sav) katıldığı tüm savaşlara onunla katılmış, onu koruma amacı ile yanından ayrılmamıştır. Resulullah'ın vefatından sonra bile hatta kendi vefatına kadar takatinin yettiği hiçbir seferden geri kalmamıştır. Filistin, Şam, Kıbrıs, İstanbul seferleri bunlardan yalnızca birkaçıdır. Hayatının büyük bölümünü Medine'de geçirmiş biri için bu seferlere katılmış olması Ebu Eyyüb el-Ensari'nin cihad hususunda ne kadar ciddi bir tutuma sahip olduğunu bize göstermektedir.

Katıldığı son sefer olan İstanbul seferi esnasında doksan üç yaşında idi. Ondan dinlenmesi isteniyordu ama onun gönlünde ki cihad ve şehadet özlemi, diğer tüm seslere galip gelmişti. Nihayetinde sefer esnasında hastalandı. Bunun üzerine ordu komutanı onu ziyaret etti ve bir ihtiyacı olup olmadığını sordu, o ise şöyle dedi: Ben öldüğüm zaman beni yüklenin; düşmana, boş bıraktığı alandan, yaklaşabildiğiniz kadar yaklaşın ve beni oraya gömün. Ekledi: insanlara benden selam söyleyin, benimle beraber yürüsünler ve güçlerinin yettiği kadar Allah'a ibadet etsinler. Ölümünden sonra bile cesediyle de olsa düşmanın karşısında durmayı istiyordu sanki.

Sağlıklı olan herkesin Allah yolunda cihada katılması gerektiğine inanan Ebû Eyyûb el-Ensârî, Bakara suresindeki; Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayınız ayetini "günlük işlerle kendinizi çokça oyalayıp ahiretinizi tehlikeye atmayın" şeklinde yorumlardı.

Genç kardeşim, evet bin dört yüz yıl öncesinin dünyasında yaşamıyoruz ve evet şartlar aynı değil fakat insanlığın yaşamış olduğu sorunlar, toplum için çalışan salih kimseler olmadığından tekerrür etmiştir. Hayat tarzları ve meşgaleler farklılık gösterse de yol aynı yoldur. Silah kuşanmadan da cihad edebileceğimiz durumlar vardır. Bizler; bugün bir haksızlığa bir yanılsa dur diyebiliyorsak, Allah rızası için çalışıp, ümmetin ve milletin geleceği için çabılıyor ve adil bir düzen kurmak için gayret gösteriyorsak bu bir cihaddır. Allah bizleri Ebu Eyyüb'ün yolundan gidenlerden eylesin.

İbrahim Halil TUNÇ
(2. sınıf öğrencisi)

GERÇEKLİĞİN KAYBOLDUĞU YER

Günümüzde gençlik, ekranların arkasında şekilleniyor; arkadaşlıklar, paylaşımlar ve hatta kimlikler yeniden inşa ediliyor. Sosyal medyanın bu devasa etkisi, gençlerin hayatına tamamen yerleşmiş durumda. Ancak bu dijital dünyada büyük bir tehlike de saklı: gerçeklik kaybı. Gerçek dünyadaki olaylar ile sanal dünyadaki olaylar arasında giderek daha büyük bir uçurum oluşuyor. Bu, gençlerin hem bireysel hem de toplumsal olarak büyük sorunlar yaşamasına yol açabilmekte.

Gençler, sosyal medya platformlarında beğenilme uğruna çaba sarf ediyor. Bilgisayar görünümlerinden, kişisel tercihlerine kadar her şey, geniş kapsamlı nasıl algılandığına odaklanıyor. Bu da onları kendi kimliklerini bulmaktan çok, kabul görmek adına bir şeyler yapmaya itiyor. Sosyal medya doğru risk faktörlerini kolayca bulmayı ve iletişimi hızlandırmayı sağlıyor olabilir. Ancak aşırı bağımlılık ve bilinçsiz kullanımda bu platformlar, gerçek yaşamdan uzaklaştıran bir tür sanal gerçeklik yaratabiliyor.

Mükemmelleştirilmiş hayatların paylaşıldığı, filtrelenmiş görsellerin öne çıktığı bir yer durumunda sosyal medya. Günümüzde sosyal medyada popüler olan akımlar ve trendler, gençlerin düşünce tarzlarını ve davranışlarını ciddi anlamda etkiliyor. Birçok genç, sosyal medyada popüler olabilmek için kendi ilgi alanlarını ve değerlerini bir kenara bırakabiliyor. Hedef, yalnızca onay alabilmek oluyor. Bu da bireysel farklılıkların giderek kaybolmasına, tek tip gençlik algısının yaygınlaşmasına neden oluyor. Gençler, kimliklerini oluşturma sürecinde kendi değerlerinden uzaklaşarak, sürekli yenilikçiliğe doğru koşuyorlar. Fakat gerçeklikten uzaklaşmak bir noktada onları yalnızlaştırıyor. Gençlerin sosyal medyadaki baskılardan kurtulabilmesi için kendilerini olduğu gibi kabul etmeyi öğrenmeleri önemli bir adım. Gerçek ve sağlıklı ilişkiler kurarak, sosyal medyanın dayattığı yapay dünyadan sıyrılmak ruhen de oldukça faydalı olacaktır. Önemli olan bu platformları daha bilinçli bir şekilde kullanmayı öğrenmek. Gençler olarak, sosyal medyanın yalnızca bir araç olduğunu, asıl önemli olanın gerçek dünyada kurulanlar ve bizi biz yapan deneyimlerimiz olduğunu hatırlamalıyız. Sanal dünyanın sunduğu hayale kapılmak yerine, değerlerimize sıkı sıkıya bağlanmak gerek.

Sosyal medya, insanları bir araya getirip bağlayabilse de, asıl değerli olan kendileri ve kurdukları gerçek bağlardır. Ekranların ötesinde keşfedilmeyi bekleyen bir dünya var. Bu dünyada, insan kendi potansiyelini keşfetmeli, kendi iç sesini duyabilmelidir. Doğru değerleri gençlere aktarmak, onları gerçek dünyayla bağ kurmaya teşvik etmek, onların sağlıklı bir şekilde gelişim göstermelerine fayda sağlayacaktır.

Hatice Hüsnâ TOKMAK
(1. Sınıf öğrencisi)

DİJİTAL NESLİN GENÇLERİ

İnternetin esiri olmuş bir neslin en yakınından, içerisinde biri olarak kaleme alıyorum bu yazıyı. Her şeyin bir tıkla önümüzde olduğu bu dönemde, en büyük imtihanımızı uzakta aramıyor, yakınlımızda buluyoruz aslında. Nouman Ali Khan'ın çok sevdiğim bir sözü vardır. Der ki "Başkaları zorlukla imtihan olurken, biz rehavetle sınanıyoruz". İnternet bağımlılığımız sosyal çevremizden ziyade, Rabbimiz ile olan bağımızı da ciddi anlamda etkilemiş durumda. Sosyal ağlara erişim materyalleriyle iletişim kolaylaştı dedikçe, şu an en parlak dönemimizde, biz gençler adeta esir alındık. Aslında tam da bu dönemlerde internet bağımlılığı diye tanımladığımız olay, yaşanan zorluklara tahammül edememeyi doğurdu diyebiliriz. Tabiri caizse huşu içinde kılınan namazlar, reklam aralarına sıkıştırılan namazlara hatta daha kötüsü sosyal mecralarda dolaşılıp unutulmuş namazlara dönüştü.

Ecdadımızın, hafızaya bir yük niteliğinde gördüğü mezar taşlarındaki yazıları dahi okumadıkları dönemlerden, önümüze serilen gerekli- gereksiz her bilgiyi okuduğumuz, "helal-haram" demeden her görüntüyü izlediğimiz bir döneme, bir yaşantıya evrildik. Maddi manevî tüm benliğimiz köleleştirildi. Hafızamız, beynimiz, hatta kalbimiz dahi pek çok yanılsaya kaydı, belki de kaydırıldı.

Ne yazık ki sosyal ağlara bağlı yaşanan her an, gençliğimizin en verimli çağlarında heba olmuş durumda. Bu durumun bizzat içerisinde bulunan yolcular yani gençler olarak, bu zaman israfına bir dur demeliyiz. Rutinsiz bir yaşamın sonucu, zaman yokluğu değil o zamanın israfı olacaktır. Bilirsiniz israf ise haramdır.

Yazımın sonlarına doğru gelirken, hayatımızı bu denli kolaylaştıran interneti, öldürücü/zehirleyici bir madde olarak değil de Allah'ın bir nimeti olarak görüp onu en verimli şekilde kullanmaya azmetmeye niyetlenelim inşallah...

Sözlerim ilk önce kendi nefsime, sonra da siz "Dijital Neslin Gençlerinedir."

Zeynep KAYA
(2. Sınıf öğrencisi)

Kalbin de

Duyuları Vardır

Bazen büyükler “Allah gönül gözünü açsın “derler ya işte tam buradan yola çıkarak insanları gözlemledim. Bu gözlemlerim sonucunda şunu fark ettim: Gönül gözü açık insanlar gerçekten varlar. Bazı insanlarla konuşmak insanı hafifletiyor. O insanların yanlarından ayrılırken sanki omuzlarının yükünü atmışsın ve kanatlarını açmış yürümek yerine uçuyorsun. Ruhun gıdası diyorlar ya, işte kalbin duyularını açan insanlar dağıtıyor o gıdayı. Kendinize yapacağınız belki de en büyük iyiliklerden biri böyle insanlarla vakit geçirmektir.

İnsan varlığı gereği hep mutlu olan ya da hep üzgün olan bir varlık değildir. Duygu halleri bazen gün içinde hatta aynı saat içerisinde bile değişebiliyor. Yaşadığı bir mutluluk sonrası üzülebiliyor, bazen de dışarıdan gülerken içi kan ağlayabiliyor. İşte tam bu noktada kalp gözü açık insanlar devreye giriyor. Gülsen bile içinin ağladığını görebiliyor ve onu düzeltmek için çaba harcıyor.

Bu yazıyı okuduktan sonra çevrenizdeki insanlara dönüp tekrar bakın! Öyle insanlar var ki aramızda içerisinde savaşlar oluyor, acılar çekiyor ama bağıra bağıra susuyor ve hayata devam ediyorlar. Tabii ne kadar devam ediyorlar o da tartışılır. Kalbinin kulağını açmış bu insanlar sizi duyuyor ve nasıl acı çektiğinizi biliyorlar. Zaten insan bazen acı çektiğini bilen birilerini istiyor yanında ve acısına en azından birinin tanıklık etmesini bekliyor.

Size acı veren bir olay esnasında ya da sonrasında onu düşünürken kalbiniz acıyor ya işte tam bu noktada bu insanlar devreye giriyor. Sizi karşlarına alıp dinliyorlar ve siz sadece anlattığınızı zannediyorsunuz oysa bu insanlar sizi rahatlatıyor, konuşmanız bittiğinde sakinleşmiş oluyorsunuz. Sizi düştüğünüz çukurdan çekip çıkarıyorlar.

Hayat tüm hızıyla akıp giderken bu hıza yetişmeye çalışmak ruhunuzu yoruyor. Yaşarken ölmüş derler ya o misal. Kalbinin duyusunu açmış bir insan adeta bu yorgunluğun kokusunu alıp sizi bir banka oturtturarak nefes almanızı sağlıyor.

Kalbin duyularını açmış bir insanı nasıl tanıyabiliriz? Kalp duyularını açmış insanlarla karşılaştığınızda yüzünüze istemsizce bir tebessüm oturur. Yanından ayrıldığınızda ise rahatladığınızı ve sizi hayat içerisinde yavaşlatan tüm sorunlardan kurtulduğunuzu hissedeceksiniz. Böyle hissettiğinizde bilin ki o insan kalp duyularını açmış biridir. Kendinize bir iyilik yapın ve o insana hayatınızda bir yer ayırın.

Peki biz de kalp duyusu açık biri olabilir miyiz? En başlarda bu durumun Allah vergisi olduğunu zannedirdim. Hâlâ biraz öyle düşünüyorum ama şunu da fark ettim; Kalplerin üstünde kilitler var ve bu kilitlerin anahtarları her insanın ta kendisinde. Kalbinizin anahtarlarının sizde olduğunu keşfedin. Başta kendinize, daha sonra çevrenizdeki insanlara yardımcı olun. Anahtarları bulup zincirlerinizden kurtulunca siz de kalp duyuları açık bir insan olabilirsiniz.

Gönül kazanmak ve bir insanın tebessüm etmesini sağlamak hayatta alınabilecek en iyi tatlardan biridir. Meyvelerin vazgeçilmez tatları var ya, işte gönül almanın tadı da böyle bir şey. Hayatta bir kere de olsa gönül almanın tadına varmanızı çok isterim. Bir kere tadınca vazgeçemeyeceksiniz.

**Bazı
kalpler,
görmeye
kör.
Bazı
kalpler,
bağıra
bağıra
ağlayana
sağır .**

Bazı kalpler görmeye kör
Bazı kalpler bağıra bağıra
ağlayana sağır
Bazı kalpler sarılmaya ihtiyacı
olana sırtını dönmüş
Bazı kalpler ki yağmur sonrası
toprağın kokusunu hiç içine
çekmemiş
Bazı kalpler ki gönül almanın
tadına hala varmamış.
Kalbinizin anahtarlarını
bulmanız ve zincirlerinizden
kurtulmanız dileğiyle...

Ahmet ERGÜNEŞ
(2. Sınıf öğrencisi)

İnsanlığa Açılan İki Kapı

Eğitim ve din, insanlık tarihinin en köklü iki unsuru olarak bireyin ve toplumun şekillenmesinde hayati bir rol oynamıştır. Eğitim, bilgiyi ve yetkinliği aktararak insanı geliştirirken; din, manevi ve ahlaki değerler yoluyla insanı anlam dünyasında derinleştirir. Bu iki kavram, birbiriyle kesiştiğinde birey ve toplum için çok yönlü bir güç oluşturur.

İslam tarihinde eğitim ve dinin ayrılmaz bir bütün olduğunu görürüz. Medreseler, sadece dini bilgilerin değil, astronomi, matematik ve tıp gibi alanların da öğretildiği merkezlerdi. İslam alimleri, dinin rehberliğiyle bilime yönelerek insanlığa büyük katkılarda bulunmuşlardır. Örneğin, İmam Gazali'nin eğitimde ahlak ve bilginin bir arada olması gerektiğini vurgulaması, bu ilişkinin önemini ortaya koyar.

Günümüzde ise eğitim ve din arasındaki bağ farklı toplumlarda farklı şekillerde yorumlanıyor. Bazı ülkelerde din, eğitim müfredatında geniş bir yer bulurken, bazı ülkelerde tamamen seküler bir yaklaşım tercih ediliyor. Ancak eğitimin temel hedefi, bireyin maddi ve manevi dünyasını dengeli bir şekilde geliştirmek olmalıdır.

Din eğitimi bireyin ahlaki değerlerini güçlendirirken, eğitim süreçleri de bu değerleri pratik hayata yansıtmasına yardımcı olur. Bunu yaparken modern pedagojik yöntemleri kullanmak önemlidir. Örneğin, görsel ve işitsel materyallerin kullanıldığı interaktif derslerle din eğitimi daha anlaşılır ve etkili hale getirilebilir. Aynı zamanda farklı inanç gruplarını tanıtan bir eğitim, bireylerde hoşgörü ve anlayışı artıracaktır.

Bu bağlamda, din eğitiminin modern toplumların ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden yapılandırılması gereklidir. Bilimle çatışmayan, aksine bilimi destekleyen bir din eğitimi anlayışı, bireylerin ruhsal ve zihinsel gelişimlerini destekler.

Sonuç olarak, eğitim ve din, insanlığı şekillendiren iki önemli kapıdır. Bu kapılar, doğru bir şekilde kullanıldığında bireyi hem dünya hem de ahiret saadetine yönlendirebilir. Peygamber Efendimizin (sav) “İlim öğrenmek, her Müslümana farzdır” hadisi, bu ilişkinin ne kadar güçlü olması gerektiğini bir kez daha hatırlatıyor.

Eğitimle bilgiyi, dinle hikmeti harmanladığımız bir toplum inşa etmek dileğiyle...

Zeynep AKYÜZ
(3. Sınıf öğrencisi)

Modernite ve Din Eğitim

Modern dŸnya, bireylerin yaşam bişimlerini, değerlerini ve inanşlarını yeniden şekillendirdikleri bir sahnedir. Teknolojinin, bilimin ve toplumsal değişimlerin etkisiyle geleneksel din eğitimi yŸntemleri sorgulanmış, bunun neticesinde modern dŸnyanın gereksinimlerine uygun yeni bir yaklaşıma ihtiyaç olduğu anlaşılmıştır. Modernite; akıl, bilimsel dŸřŸncenin ve bireysel ŸzgŸrlŸęŸn Ÿn plana çıktığı bir anlayışı temsil ederek, din eğitiminin hem işeriğini hem de yŸntemlerini yeniden tanımlamayı zorunlu hale getirmiştir.

Modernite, bireylerin sadece dini ritŸelleri Ÿęrenmekle kalmayıp, bu ritŸellerin anlamını sorgulamalarına ve kendi yaşamlarında nasıl bir yer edinebileceğini keşfetmelerine olanak sağlar.

Geleneksel din eğitimi yŸntemleri, modernitenin getirdiği sorgulayıcı ve ŸzgŸrlŸękŸ dŸřŸnce anlayışıyla zenginleşmiştir. Bu sŸreęte, din eğitimi yalnızca inanşları Ÿęretmekten ibaret olmayıp bireylerin manevi dŸnyalarını geliştiren ve toplumsal sorumluluklarını da anlamalarına yardımcı olan bir araç haline gelmiştir.

Teknoloji, modern din eğitiminin etkili ve erişilebilir olmasında Ÿnemli bir rol oynamaktadır. Çevrimiçi dersler, dijital platformlar ve interaktif materyaller, dini bilgilerin daha geniş kitlelere ulaşmasını sağlamış ve bireylerin kendi hızlarında Ÿęrenmelerine olanak tanımıştır. Ancak bu yenilikler, geleneksel din eğitimi yŸntemlerinin tamamen terk edilmesi gerektiği anlamına gelmez. Aksine modernite, geleneksel değerlerle modern yaklaşımların dengeli bir şekilde harmanlanmasını gerekli kılar.

Din eğitiminin modern dŸnyadaki bir diğer Ÿnemli boyutu ise bireyler arası hořgŸrŸyŸ ve dini şeşitliliğe saygıyı arttırmasıdır. Modernitenin getirdiği kŸreselleřme ve kŸltŸrel etkileşim, farklı inanç sistemlerini daha yakından tanıma ve anlama gerekliliğini beraberinde getirir. Bu doğrultuda din eğitimi yalnızca bireyin manevi gelişimini değil, aynı zamanda toplumsal uyumu ve barışı gŸçlendirecek bir anlayışı da işermelidir.

Modernite, bireylerin inanşlarını kişisel bir deneyim olarak gŸrŸrken, bu inanşlarla toplumsal değerlere uygun bir şekilde yaşanabileceğini de Ÿęretmelidir. Eleştirel dŸřŸnce ve aēık fikirli yaklaşımlar, bireylerin kendi inanşlarını ŸzgŸrce keşfetmelerine olanak sağlar. Dolayısıyla din eğitimi, bireylerin yalnızca manevi dŸnyalarını geliştirmekle kalmayıp toplumsal sorumluluklarını ve etik değerlerini gŸçlendirmelerine de katkıda bulunmalıdır. Eğitimciler, modern dŸnyanın sunduğu teknolojik ve pedagojik fırsatları da değerlendirmelidir.

Sonuē olarak; modern dŸnyanın gereksinimlerine cevap veren bir din eğitimi, bireylere hem manevi hem de toplumsal anlamda yol gŸsterici olacak ve modernitenin getirdiği karmaşıklık iēinde bir denge kurmalarına yardımcı olacaktır.

ADALET LİYAKATİ GEREKTİRİR

İbn Haldun' a göre devletler de insanlar gibi doğar, büyür, yaşlanır ve ölür. Her devletin kendine has kelimeleri ve kelimelerine göre işleyen bir sistemi vardır. Sosyolojik olarak bir toplumun nasıl bir düşünce yapısına sahip olduğunu incelemek çok da zor değildir. O toplumda öne çıkan değerleri incelemek toplum hakkında bize bilgi verecektir. Toplumdaki kutsal yerlere ya da önem verdikleri beldelelere verilen isimler de o toplumun neyi önemseydiğini, nelere değer verdiğini gösteren anahtar kelimelerdir. Misal Peygamber Efendimiz (s.a.v) Yesrib şehrine geldiği zaman ilk olarak şehrin adını değiştirmiştir.

Medine ismi kök olarak Aramca 'Midan' kelimesinden gelmektedir. Midan, 'Hukuk ve adaletin olduğu yer' anlamını ifade eder. Bu isim değişikliğiyle Efendimiz (s.a.v) İslam bayrağı altında bir devlet kurarken devletin adaletle var olacağına, adalet eksikliğinin devleti noksan kılacağına dolaylı yünden vurgu yapmaktadır. Kısaca Yesrib'in, Medine oluşu bir isim değişikliğinden çok daha fazlasını ifade eder.

Bir devletin varlığını sürdürebilmesi için temelinde adalet olmalıdır. Adalet toplumda dengeyi sağlar. Bu sebepten ötürü gözümüzde hemen terazi canlanır. İki tarafa da hak ettiği ölçüde muamele etmeyi gerektirir. Terazideki sistem adalette de olmalıdır. Adaletin zıttı ise zulümdür. Yani bir şeyi hak ettiği yere koymamaktır. Adil bir toplumdan bahsedebilmek için bireylerin kendilerini gerçekleştirebilecek ortam ve potansiyele sahip olması gerekmektedir. Bir toplumun gelişimi de buna bağlıdır. Aslında herkesi potansiyeli dâhilinde yetiştirmek, toplumun mutluluk seviyesini yükseltir ve herkes sevdiği alana yönelir. Bu da daha kaliteli işlerin ortaya çıkmasına imkan sağlar. Toplumdaki adaletin işleyişi her manada düzeni sağlamaktadır. Adalet görevi sadece Müslümanın Müslümana karşı sorumluluğu ya da tutumu değildir. Çünkü adaletin özel bir muhatabı yoktur. Bizler tüm insanlıktan sorumluyuz. Özel bir mekânı da yoktur evimiz, okulumuz, şehrimiz... Nerede bir adaletsizlik görsen onu düzeltmek bizlere farzdır.

Yüce Rabbimiz bizlere buyurmaktadır ki; "Dünyada zulmeden her insan, şayet yeryüzünde ne var ne yok bütünüyle kendisinin olsa, canını azaptan kurtarmak için hepsini kesinlikle feda eder. O gün azabı görünce korkudan dilleri tutulur ve için için büyük bir pişmanlık duyarlar. O gün insanların arasında tam bir adaletle hükmedilir ve kimseye en küçük bir haksızlık yapılmaz." (Yunus/54)

Yüce Rabbimiz (c.c) adildir ve bizlerden de adil olmamızı ister. Onun bu rahmani tecellisini doğru anlayan, adaletle bütünleşmiş kişiler vardır. Bizler de onları ve sözlerini doğru tefekkür ederek verilmiş istenen mesajın derinliğini hissedebiliriz... Bazen adaletin önemini Hz Ömer'in "Kenar-ı Dicle'de bir kurt aşırısı koyunu gelir de Adl-ı ilahi Ömer'den sorar onu" sözüyle anlamaya çalışırız. Bazen de Akif'in "çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırm" sözüyle..

Adaleti anlamak adaleti yaşatmak kadar mühimdir. Adaletin ne olduğunu, nasıl anlamamız gerektiğini bilmek de adaletli olmak kadar önemlidir. Yoksa Ömer'i Ömer yapan adaletten bahsedemeyiz... Tarihte adaletli olduğunu ve bu kavrama önem verdiğini gördüğümüz şahsiyetlerin de bizler gibi toplumsal görevleri vardı. Bazen bir eş, baba, komşu ve bazen de yönetici vasıflarıyla öne çıkmaktaydılar. Yine tarihe baktığımızda adaletin yer, zaman, kişi ya da vasıf gözetmeksizin her daim olması gerektiğini görmekteyiz. Adaleti kendimize göre değil, yüce Allah'ın bizden istediği şekliyle uygulamamız gerekir.

Beyzanur TOPAL
(4. Sınıf öğrencisi)

EKRANIN ARDINDAKİ GENÇLİK

Günümüzde sosyal medya, hayatın önemli bir parçası haline geldi. Bazı insanlar için sosyal medya, bir giysi, bazıları için maske, bazıları için de tüm dünyaya ulaşabilmek ve dünyanın da kendilerine ulaşabilmesi için bir araçtır. Çünkü insanlar artık günlerini kendilerini ifade ettikleri, paylaşımlarda bulundukları, beğeni ve yorumlar aldıkları bir ortamda geçiriyorlar. Birçok genç, sosyal medya uygulamaları sayesinde iş imkânı bulmakta, özellikle Instagram, Tiktok, X gibi mecralar gençlere bakış açısını ve fikirlerini ortaya koyma konusunda önemli bir alan sunmaktadır.

Son zamanlarda sosyal medya, gençlerin hobilerini geliştirebildikleri, sanatlarını paylaşılabildikleri, düşüncelerini ve duygularını rahatça ifade edebildikleri bir yer haline gelmiştir. Bu durum, gençlerin toplumsal hayatta sosyal medyanın gücünü ve etkisini nasıl kullanabileceklerini de göstermektedir. Örneğin; yapılan toplumsal hareketler, hayvan hakları ve kadın hakları gibi konularda gençlerin, sosyal medya aracılığıyla topluma duyarlılık kazandırması olumlu bir etki yaratmıştır.

Ancak sosyal medyanın gençler üzerindeki etkileri yalnızca olumlu değildir. Özellikle karakter gelişimi henüz tam anlamıyla oturmamış, kimlik arayışı içinde olan ergenlik çağındaki gençler, sosyal medya nedeniyle birçok psikolojik sorunla karşılaşabilmektedir. Akran zorbalığı, siber zorbalık, psikolojik baskılar, ruhsal bunalımlar ve bağımlılık gibi problemler, sosyal medya platformlarının olumsuz yönlerinden bazılarıdır. Bu tür etkiler, gençlerin psikolojik ve duygusal sağlıkları üzerinde ciddi olumsuzluklar yaratıp gençlerimizi bir çıkmaza sürüklemektedir.

Sonuç olarak sosyal medya doğru kullanıldığında, gençlerin iş imkanları yakalayabileceği, kendilerini ifade edebileceği, toplumsal duyarlılık kazanabilecekleri bir alandır. Ancak bunun için bilinçli bir kullanım gereklidir. Bu konuda çalışmalar yapıp olabildiğince az zararla bu platformların kullanımı sağlanmalıdır. Bu sayede gençler, hayatlarının geri kalanında hayallerine ulaşabilir ve yeni fırsatlar yaratabilirler.

Kübra Ürün
(2. Sınıf öğrencisi)

TEVRAT'DAKİ BAZI HATALAR

GÜVENİRLİĞİ

Okumuş olduğum Tevrat çevirisi Dorlion yayınevinde 1941 yılında yapılmıştır. Yahudilerin çevirisini yaptığı bu kitap, kendi yorumlarını içermektedir.

GÖRDÜĞÜM YANLIŞLAR

Hataları söylemeden önce Tevrat'ın tahrif edildiğini belirtmek isterim. Menasseh'nin zamanında Hz. Mûsâ'nın yazdığı söylenen ve mabette muhafaza edilen asıl nüsha kaybolmuştur. Biz burada ele aldığımız konu baplardaki çelişkiler olduğu için çok detaylı tarih konularına girmiyoruz sadece tahrif olduğunu vurguluyoruz.

TEKVİN 9, BAP 9, YAR. 9

Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti. Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde cırlıçıplak uzandı. Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı. Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler. Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak, şöyle dedi: "Kenan'a lanet olsun, Köleler kölesi olsun kardeşlerine. Övgüler olsun Sam'ın Tanrısı RAB 'be, Kenan Sam'a kul olsun. (20-26) -Bir peygamberin ümmetine güzel ahlak ve şefkat ile yaklaşması lazımken, buradaki anlatılan peygamber; sarhoş, oğluna lanet eden, hatta başkasına kul olmasını söyleyen bir peygamber. Hangi peygamber Allah'tan başkasına kul olmaya teşvik eder. Tanrıya kul ol demek yerine Sam'a kul ol diyor. Burada ki kuldan kastı ona köle ol demek ise zaten onu söylemişti. Burada ki kul tamamen biat, itaat, tapma anlamındadır.

TEKVİN 1, BAP 1 YAR. 1-31

Burada evren yaratılışı şu ifadelerle anlatılıyor: YAR.3-4. Işık olsun; ve ışık oldu. Ve tanrı ışığın iyi olduğunu gördü. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. YAR.10. Kuru alana "Kara", toplanan sulara "Deniz" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü vb. ifadeler ile yarattığı maddenin iyi olduğunu, yarattıktan sonra görüyor. Bir tanrı düşünün yaratıyor güzel değilse yok ediyor, ama güzel yapmışsa bu güzel kalsın diyor. Burada ne yaptığını bilmeyen bir tanrı söz konusu. Tanrı gaybı bilecek, yorulmayacak, insan gibi düşünmeyecek. İnsan gibi düşünürse Tanrı vasıflarını yitirir.

TEKVİN 2, BAP 2, YAR.2 YAR.2 (1-3)

Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi. (1-3) Yorulan bir tanrının gücü kısıtlanmış olmaz mı? Gücü yetmeyen bir tanrıdan kâinatı 6 günde yaratmasını ve kullarıyla her daim ilgilenmesini nasıl bekleyebiliriz? Az önce belirttiğim gibi tanrı yorulamaz. Tanrı her türlü noksanlıktan münezze, baki ve kudret sahibi olmalıdır. Yoksa Tanrı'nın insandan farkı kalmaz.

TEKVİN 9, BAP 9, YAR. 9

Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse, sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı hatırlayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı hatırlayacağım. "Tanrı Nuh'a, "Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur" dedi. (12-17) -Yine burada unutan bir tanrı görüyoruz. Anlaşmayı hatırlaması için buluta yay koyuyor. Tabi buradaki yaydan kastı ne onu bilemiyoruz. Ama unutuyor olması Tanrı anlayışına ters düşmektedir. Tanrı unutuyorsa yarattığı evrende mutlaka düzensizlik olmalı ama evrene baktığımızda muazzam bir düzen ve eksiksizlik olduğunu görmekteyiz. Diyelim ki kul günah işledi ve o sırada tanrı kulunu unuttu. Peki, bundan dolayı hesaba çekilecek mi? Son olarak buna benzer bir sürü hata bulunmakta. Mesela gemiye her hayvandan ikişer dişi ve erkek almasını söylerken başka yerlerde yedişer hayvan almasını söylüyor. Ya da Hz. Âdem'in Tanrı'nın suretinde olduğu geçmekte. Bunlar tespit edebildiğimiz sadece birkaç örnek. Allah'ın rahmeti üzerinize olsun, selam ve dua ile...

Muhammed Can ÖZEN
(Hazırlık sınıfı öğrencisi)

KURAN-I KERİM'İN BİLİMSEL MUCİZELERİ

1. EVREN'İN GENİŞLEMESİ

Bu teoriyi, bilim dünyasında ilk olarak 1929'da Amerikan gökbilimci Edwin Hubble, delilleri ile ortaya koydu. Peki bu gerçeği Kur'an-ı Kerim 1400 yıl önce açıkça ortaya koydu dersek?

﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (Göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz.)

Kur'an-ı kerim 'de, Zariyat Suresi'nin 47. ayetinde "genişletmekteyiz" (لَمُوسِعُونَ) ifadesi açıkça geçmektedir. Bazı oryantalistler "Zaten bilim bulduktan sonra "kitabımızda (Kur'an-ı Kerim) yazıyordu" diyorsunuz, şayet kitabınız hak ise bilimden önce ortaya koyun" diyorlar. Biz de onlara "bu hakikati alimlerimiz, Edwin Hubble'ın teorisinden önce Kur'an-ı Kerim'de görmüş ve hakikat olarak eserlerine de almışlardır. Fahreddin Er-Razi, Kadı Beydavi, İbn-i Kesir ve Zadu-l Mesir Tefsirlerinde bu ayetin fiziksel olarak evrenin genişlemesiyle ilgili olduğunu belirterek 'göğü genişletiyoruz' anlamında kullanıldığını belirtmişlerdir" diyoruz.

3.DÖLLENME:

Erkek üreme sisteminde, ejakülasyon sırasında açığa çıkan meni, 100 milyon ile 200 milyon arası sperm barındırır. Dişi yumurtayı ise bu yüz milyonlarca spermden yalnızca bir tanesi döller. 14 asır önce inen Kur'an-ı azımuşşan bu bilimsel hakikati kıyamet suresinde en açık biçimde önümüze koymuştur. ﴿يَخْسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُذَّجٌ﴾ 36: 36. İnsan, başıboş bırakılacağını ve yaptıklarından hesaba çekilmeyeceğini mi sanıyor? 37: Yoksa o, başlangıçta akıtılan meniden bir damlacık nutfe değil miydi? Ayette geçen nutfe kelimesi, Arapça lügatinde bir kova boşaltılınca dibinde kalan çok ufak miktardaki sıvıyı ifade etmek için de kullanılır. Yani bu kelime, insanın meninin hepsinden değil, meninin içindeki çok ufak bir parçadan yaratıldığını söylemektedir. Buna göre 37. ayette, insanın meninin içindeki az bir miktar olduğu özellikle belirtilmiştir.

2.DEMİR'İN İNDİRİLMESİ

Dünya'da oluşması mümkün olmayan bu elementin, Dünya'nın ilk evrimsel aşamalarında dış uzaydan Dünya üzerine çöktüğü ve yığıldığı, dünyada oluşmadığı bilimsel olarak 20. yüzyılın 2. yarısında keşfedilmiştir. Evet, Kur'an-ı Kerim'in bunu da asırlar önce (أَنْزَلْنَا) kelimesi ile ifade ettiği ayet-i kerimede gayet açıktır.

﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ Bir de demiri "indirdik ki", onda büyük bir güç ve insanlar için yararlar vardır... (Hadid Suresi: 25)

Bu mucizeyi de kendilerince inkâr etmek isteyenler bu bilgiyi eski (antik) mısırlıların 4000 yıl önce bildiğini ileri sürüp haklı bulunmak gayretine giriyorlar. Bu ilk olarak bir mısırlı bilimcinin hiyeroglif yazıları inceleyip bazı ibarelerde (Kral Unis gökyüzünü ele geçirir ve demirini parçalar) ve eski mısır yazılarında demir ile göğün aynı anlama geldiğini keşfetmesi ile başlıyor. Ancak bu teoride (demirden kastın), Kral Unis'in 'hançeri' ile göğü yardığı şeklinde anlaşılması en mantıklı yaklaşımdır. Bütün bunlara baktığımızda kanıt olarak bağlayıcı durmadıkları çok açık. Kur'an-ı Kerim'e baktığımızda ise daha açık bir şekilde, "DEMİRİ İNDİRDİK" diye ifade ediliyor.

Muhammed SÖYLEMEZ
(Hazırlık sınıfı öğrencisi)

DİJİTAL TEKNOLOJİLERİN FAYDALARI

Teknolojinin hayatımıza girmesiyle birlikte hayatımızın neredeyse her yerinde dijital teknolojileri görmek mümkün. Eğitimden sağlığa, bankacılıktan günlük yaşantımıza, evimizin kapısını açarken dahi dijital teknolojileri kullanmaktayız. Adeta hayatımızın ayrılmaz bir parçası olan dijital teknolojilerin rutinimize kattığı faydalar, elbette ki saymakla bitmez.

VERİMLİLİK VE ZAMANDAN TASARRUF

Dijitalleşmenin en önemli faydalarından biri verimlilik ve zamandan tasarruftur. Verilerin internet yolu ile hızlı bir şekilde iletilmesi, zaman alan işlerin çeşitli yazılımlara veya cihazlara yaptırılması sayesinde hem zamandan tasarruf edilmektedir hem de iş gücü daha verimli bir şekilde kullanılmaktadır. Örneğin son birkaç yılda evlerimize giren robot süpürgeler, bizim yerimize evin temizliği ile ilgilenirken, bize zamandan tasarruf ettirerek başka bir işle ilgilenmemize olanak sağlamaktadır.

ERİŞİLEBİLİRLİK VE ESNEKLİK

Dijitalleşme hem iş hem de kişisel hayatımızda büyük esnekliklere imkân tanımıştır. Dijitalleşme ile özellikle covid-19 salgını sonrası home ofis iş modelleri ile evimizde istediğimiz zaman işimizi halledip, herhangi bir kurumdan istediğimiz zaman randevu alabilmekteyiz. Bu sayede insanlık saatler süren ulaşım problemleri veya olumsuz hava koşullarından etkilenmeden iş-yaşam dinamiğini daha verimli bir şekilde kullanmıştır. Ayrıca iletilmesi günler süren postalar artık tek tıkla aynı anda bir veya birden fazla kişiye saniyeden daha kısa zamanda ulaşabilmektedir. Bu da dijital teknolojilerin, erişilebilirlik ve esneklik konusunda hayatımıza ne kadar katkı sağladığını bir kez daha kanıtlar.

MALİYET TASARRUFU

Dijitalleşmenin bize sağlamış olduğu bir diğer faydaya maliyetten tasarruf etmektir. Verilerin korunmasında geleneksel arşivlerin yerine bulut depolama yöntemlerinin kullanılarak arşiv bakımı, kâğıt ve dosya masrafları gibi kalemlerden tasarruf sağlayan dijitalleşme, aynı zamanda reklamcılık sektöründe de kendini kanıtlamıştır. Geleneksel reklamlardan daha ucuz ve daha etkili olan dijital reklamlar, direkt müşteri kitlesine hitap ettiği için şirketlerin reklam bütçelerine katkıda bulunmuştur. Dijitalleşmenin en önemli nimetlerinden olan e-ticaretin hayatımıza girmesi ile birlikte fiziksel mağazalardan sanal mağazalara evrilen alışveriş sektörü fiziksel mağazalardaki elektrik, su, kira ve personel masraflarından tasarruf edilmesini sağlar.

KÜRESEL İŞ BİRLİĞİ

Dijital iletişim araçlarını kullanarak dünyanın bir ucundan öteki ucuna dilediği zaman ulaşabilme imkanı, insanlığa küresel iş birliği açısından büyük bir avantaj sağlamıştır.

Bu sayede daha hızlı iletişim kurarak alınan kararları uygulayabilirler. Yine şirketler dijital iletişim araçları ile farklı kültürlerden insanlarla ortak bir noktada buluşarak daha iyi işler çıkarmaktadırlar.

DAHA İYİ VERİ KORUMA

İnsanlığın ilk yıllarından beri toplumlar bir şeyleri hep yazmış, hep kaydetmiş ve bunları bir şekilde korumaya çalışmıştır. İlk insanlar mağaralara ve kil tabletlere, ardından biraz daha gelişen insanlık kâğıda bir şeyleri not almış, kaydını tutmuştur. Fakat bu veriler zamanla sel, deprem, su baskını, güvellenme vb. sebeplerden dezenformasyona uğramıştır. Dijitalleşme veriyi daha iyi koruma konusunda bizlere büyük bir avantaj sağlamıştır. Verinin dijital teknolojiler ile daha güvenli, daha ucuza ve daha hızlı bir şekilde korunmasını sağlayan bulut sistemler geliştirilmiş ve bu sayede olası veri kayıplarının önüne geçilerek insanlığa veri koruma konusunda daha güvenli bir adım attırılmıştır.

GÜVENLİK

En temel ihtiyaçlarımızdan biri olan güvenlik ihtiyacı hep var olmuştur. Bireyler arası güvenilirlikten tutun toplumun asayişine, hane güvenliğine kadar her yerde dijital teknolojilerden faydalanarak güvenlik ihtiyacımızı gidermeye çalışıyoruz. Bu noktalarda para sayma makineleri, radar cihazları, x-ray cihazları, kimlik tanıma cihazları, parmak izi okuyucuları, sesli veya görüntülü diyafonlar, hava savunma sistemleri, gece görüş sistemleri vb. binlerce çeşit yokluğunu düşüneyeceğimiz dijital teknoloji ile güvenliğini daha modern bir şekilde sağlamaktadır.

Kadir DEMİRTAŞ
(3. Sınıf öğrencisi)

ĐİJİTAL TEKNOLOJİLERİN İLAHİYAT (DİN) ALANINA ETKİSİ

Dijitalleşme hayatın en kılcal damarlarına kadar işlemişken ilahiyat alanına etki etmediği düşünülemez. Gerek ibadethaneler gerek dini eğitim veren kurumların istisnasız hepsi dijital teknolojilerden faydalanmaktadır. Peki bu alanda kullanılan ve bir çoğumuzun gözünden kaçan dijital teknolojiler nelerdir? Öncelikle hepimizin aklına gelebileceği gibi camilerin iç ve dış ses sistemleridir. Camii içinde ve dışında ses sistemi kullanarak, sesin bütün cemaate gitmesi ve bu sayede ibadetlerin düzgün bir şekilde eda edilmesi sağlanmaktadır. Akabinde bunu Diyanet İşlerinin göndermiş olduğu hutbeler takip etmektedir. Bu hutbeler dijital teknolojiler sayesinde her cuma günü okunması için din görevlilerine gönderilirken zaman kaybından kaçınılmıştır. Aynı zamanda cuma namazına çeşitli nedenlerle gelemeyenler için dijital ortamda halka açık bir şekilde yayımlanıp istifade edilmesi sağlanmıştır. Yine gelen hutbelerin bazı camilerde hatipler tarafından tablet veya telefonlardan okunulması kişiden kaynaklı hataların önüne geçmektedir. Dijitalleşme bunların yanı sıra dini kaynakların yayılması ve korunması konusunda çok büyük bir rol oynamıştır. Şöyle ki yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'in ve hadislerin ezberlenerek veya basım yoluyla korunması hem maliyetli hem de zahmetlidir. Fakat dijitalleşme bu gibi problemleri geride bırakarak dini kaynakların hem korunmasını hem de hızla yayılmasını sağlamıştır. Yine dini bilgiye ulaşmak konusunda kişi dilediği zaman internetten bilgi edinebilmekte, sorularına cevap bulabilmektedir. Ayrıca din alanında personel yetiştirirken bazen tecrübeye de ihtiyaç duyulur. Bu noktada VR gözlükler ile gerekli imkanlar sağlanarak kişi bunu tecrübe edebilir. Örneğin Hac ve Umre gibi ibadetler VR teknolojisi ile simüle edilip bu konuda ilgili kişiler yetiştirilebilir.

Fethe Varan Hıyaban

Yaşıyor, ağlıyor, gülüyor ve ölüyoruz...Yaşadığımız hayattan bize kalan ise bilme ve inanma eylemleridir. Bilmek, bizim için aracıdır ama inanma eylemi tam aksidir, bu sefer bizler inanma eylemi için aracı konumuna düşeriz. Tam bu noktada bir şeye körü körüne inanmak, yüreğin aydınlığa bakıp ışık görememesidir. Ve ışığın olduğu yerde görememek, güneşin turuncu rengine anlam katamamak kadar kötü bir durumdur. Örneğin dünyaya ait hiçbir şeyi bilmediğimiz çocukluk günlerimiz gelir hafızalara, ne kadar da çabuk inanırdık her şeye... Ne zaman ki büyümeye başladık işte tam o noktada hakikate dair büyük bir adımla başlangıca da gebe kaldık. Bu gebelik zorlu, sancılı ve çileli bir yoldur denilebilir. Peki yol neydi? Yol bilmektir, hıyabandır diyebiliriz belki. Yolun sonu bir fetihle bitmeliydi; bir şehrin, bir kalbin yahut bir insanın fethiyle. “İnsanın kendini fethetmesi zaferlerin en büyüğüdür” der, Platon ve belki de en önemli Fetih buydu onun için. Bizce de öyleydi. Peki kalbin fethi ne demektir? Ne olduğumuzu, kim olduğumuzu ve hangi sebeple var olduğumuzun farkında olmaktır. Biz, farkına varılması gerekenin farkına varmaz isek, içimizdeki boşluk bizi kemirir ve daha korkutucu olanı; bir yok oluş ile karşı karşıya kalırız. Nefes almak var olduğumuzun kanıtı değildir, bizim kastettiğimiz daha farklı bir eylemdir. Neticede bilmek ve inanmak bir bütündür. İnsan, bildiğine inanır, inandığıyla yaşar. Evren insana, insan da küçük bir evrene benzer. Ölene kadar bilmeye ve inanmaya olan ihtiyacımız bitmeyecektir. Bu değişmez ve değiştirilemez bir gerçektir. Ve her birimiz fethedilmemiş kaleleriz. Olumlu ya da olumsuz yaşamlar edinir, tecrübeler kazanırız. Bunun sonucunda ya değişime uğrar ya da aynı noktada sabit kalırız. Aslolan, yaşam var olduğu müddetçe bilme ve inanma duygularının doruklarını yakalamaktır.

Sümeyye KARATAŞ

(Hazırlık sınıfı öğrencisi)

Peki ya siz kendi kalenizi fethetmeye ne kadar hazırsınız?

Modern Çağın Bizden Eksilttikleri

Sahi bu çağ bizi nereye doğru sürüklüyor hiç farkında mıyız? Modern çağ diye adlandırdığımız bu samimiyetini yitirmiş, ruhu alınmış, içi boşaltılmış lanetli çağ, gün geçtikçe tüm insanlığı bir bataklık gibi kendi karanlığına çekiyor. Aslında bu bataklığı “Hız ve Haz Yarışı” olarak da tanımlayabiliriz. Örneğin tüm insanlığı bir at yarışında farz edelim, atların birbirleri ile olan rekabeti bir zaman sonra çevresiyle olan rekabete döner yani geniş bir perspektife yayılır. Ve bu rekabet yarışı sonucunda insanlar kendi hayatındaki mutluluğu beğenmeyip, başkalarının beğenisini toplama acizliği içerisine girerler. Baktığımızda vitrinlik bir hayat yaşıyor günümüz insanı. Kendilerini sürekli başkaları ile kıyaslıyor hatta başkalarının yaşantısına özenip kendi yaşantılarını eksik buluyorlar. Belki de bunun bir sonucu olarak bu çağ, tüm insanlığı, daima en iyi, en başarılı olmaya yahut en şatafatlı, en gözde olmaya itiyordu. Çünkü insanoğlu o bitmek tükenmek bilmeyen ego ve arzularını başkalarının onay ve beğenisi üzerinden tatmin ediyor. Bir başka yönden bakacak olursak, bizler modernleştikçe, bu hız ve haz savaşının rüzgarına kapıldıkça güzel yönlerimizi yitirir olduk. Mamafih çoğaldıkça eksildik hatta noksanlaştık. Sandık ki her şeyimiz fazlaca olursa en iyi en mükemmel biz olursak hatta dilediğimiz lüks yaşamlara sahip olursak arzu edilen o sonsuz mutluluğa kavuşmuş oluruz. Heyhat yanıldık...

Ama geç değil, var olduğumuz sürece umut her daim var. Yeni hedefler, dolu dolu amaçlar edinip hem kendimize hem çevremize faydalı işler gerçekleştirebiliriz. Yeter ki bir yerlerden tekrar başlayalım. Unutmamalıyız ki İslam bünyesinde ki her bireyin daima bir amacı, davası olmalı.

Samet Yağbasan

DİJİTALLEŞME VE DİN OLGUSUNDA ZAMAN VE KİMLİK FAKTÖRÜ

Mehmet Zeki Çiçek
(2. Sınıf öğrencisi)

İletişim ve teknolojinin gelişmesiyle beraber dijitalleşme ve sosyal medya hayatımızın bir parçası haline gelmiştir. Bu kavramları toplumumuzdaki din faktörü ile kıyasladığımız zaman hem olumlu hem de olumsuz yönlerini görmekteyiz. İnsanlara kolaylık ve olumlu imkanlar sunarken; bilinçsiz ve kontrolsüz kullanıldığında gençleri daha doğrusu toplumun ekseriyetini hakikaten olumsuz yönde etkileyebiliyor. Biz bu yazımızda dijitalleşmenin ve sosyal medyanın olumsuz etkilerini zaman ve kimlik kavramı üzerinden açıklayacağız. İlk olarak zaman derken neyi kastediyoruz

Birey, bilgiyi ve merak ettiği bazı argümanları eserlerde bulamadığı vakit sanal âleme müracaat ederek bazı ihtiyaçlarını karşılamak ister ki bunda bir beis yoktur. Sadece demek istediğimiz, kişi ihtiyaçları dışında gereğinden fazla verimsiz bir yansıma alıyor ve bu bireyin dijitalleşmedeki zaman israfına neden oluyor. Hatta sağlığını bile etkiliyor. Bu konuda Peygamber Efendimiz Hadîs-i Şerîflerinde şöyle buyurmaktadır. “İki nimet vardır ki insanların çoğu (onları değerlendirme hususunda) aldanmıştır: Sağlık ve boş zaman.” (Buhârî, Rikâk, 1) Hakikaten zamana bu kadar iyi vurgu yapılamazdı.

.Diğer önemli faktör ise Kimliktir. Birey doğası gereği dini, ailevi ve toplumsal değerlere sahiptir. Bu kavramlar dijital ortama da artısıyla eksisiyle ister istemez yansıyor. Kişi, sosyal medyada ahlakını, kişiliğini ve mahremiyetini muhafaza edemediği zaman kişisel olarak kontrolsüz, kaygılı ve yanıltıcı bir izlenim vererek o mecrada aidiyetini bozabiliyor. Bu da sosyal medyadaki konumunu haliyle zedeliyor. Bu konuda kimliği ve değerleri hiçe saymadan bu sistemi etik bir şekilde kullanmalıyız. Kısacası gayemiz yaşamımızda dijitalleşmeyi sınırlandırmak yerine uyum sürecini daha sağlıklı yürüterek bu mecralarda zamanı ekonomik kullanmak ve Dijital ortamda sahip olduğumuz Dini değerlerimize ve toplum içindeki kimliğimize zarar vermeyerek hayatımızı sürdürmektir.

EKRANIN ARDINDAKİLER

Son zamanlarda internet ağının hayatımızın her alanında rol alması en çok gençlerimizi etkilemiştir. Gün içerisinde zamanının büyük çoğunluğunu sosyal medya ve diğer internet alanlarında geçirmektedirler. Hatta ikinci bir hayat şekli olarak benimsediklerini de söyleyebiliriz. Buna sebep olarak da narsist yapıyı besleyen sürekli beğenilme arzusuna karşılık bulmalarını ve güncel haberlerden geri kalma korkusunu sayabiliriz. Şunu da belirtmek isterim ki gençler kendi temel ihtiyaçlarını karşılayacak zamanı bile bu yolda harcamaktadırlar. Bu bağımlılığın küçük çocuklara da sirayet etmesiyle birlikte büyük bir riskle karşılaşmaktayız. Bu durum doğal olarak ebeveynlere büyük bir sorumluluk yüklüyor. Çocuklarını, tanımadığı kişilerden gelen arkadaşlık isteği, güvenli olmayan dosya kullanımı, sanal taciz ve şantaj gibi tehlikelere karşı korumalıdır.

Ayrıca motor gelişimleri tamamlanmadan ve belli sosyal tecrübeleri edinmeden dijital ortamla tanışan çocukların nörogelişimsel problemler yaşadığı, pedagoglar tarafından açıklanmıştır. Aileler 12 yaş öncesi için sosyal medyadan kesinlikle uzak durulması gerektiğini çocuklarına uygun bir dille anlatmalı ,17 yaşa kadar ise kontrollü kullanımını sağlamalıdır. Böylece ebeveynler tüm riskleri en aza indirip çocuklarının akademik ve sosyal hayatlarında daha sağlıklı ilişkiler kurmasını sağlayabilirler. Aksi takdirde önümüzdeki yıllarda iletişim kurmakta zorlanan bireyler ve daha nice sorunlar bizi bekliyor olacaktır.

Bu konu hakkında ebeveynlerin uzman görüşü almaları ve yenilikleri takip etmeleri gerekmektedir. Çünkü zamanımız ve çocuklarımız en kıymetlilerimizdir.

NURSEL AÇAN
(4. Sınıf öğrencisi)

Kitap Önerileri

KİTAP TUTKUNLATRINA..

Okumak, her medeniyetin kaleminden, düşüncesinden, perspektifinden birer parça kapmanın muhteşem yolculuğudur! Bu serüvende birbirimize önerilerde bulunarak keşifler yaparız. Bazen gözden kaçan yeni dünyalara adım atar, bazen de bilgi ve kültür hazinelerimize değer katarız. Eğer kitap okumak sizin için bir tutkuysa, burası tam size göre! İşte sizin için önerilerimiz...

İmam Gazali - Kalplerin Keşfi

İslami ilimler alanında eğitim almış olan İmam Gazali, birçok eseriyle dünya çapında tanınmaktadır. Bu eseri, insanların kalplerini daha duyarlı bir İslami yaşam sürmeye yönlendirmesi, önerileriyle daha ıslah edilmiş bir hayatın mümkün olduğunu anlatmasıyla dikkat çekmektedir. Kalplerimizi keşfetmemize, içsel hesaplaşmalar yapmamıza ve derin anlam arayışlarımıza büyük katkı sağlayacaktır.

Abbas j Ali - Yönetim ve Organizasyona Dair İslami Perspektifler

"Abbas Ali'nin 'Yönetim ve Organizasyona Dair Perspektifler' kitabı, yönetim ve liderlik konularına samimi ve değerli bir bakış açısı sunuyor. Yakın zamanda ortaya çıkan, Batı ile İslam medeniyetleri arasındaki karmaşık ilişkiler nedeniyle, İslam Dünyası'ndaki iş organizasyonlarında kültürel temellerin derinlemesine ele alınması her zamankinden daha öncelikli bir konu haline gelmiştir. Modern yönetim anlayışını İslami prensiplerle harmanlayan bu eser, hem teorik bilgileri hem de pratik önerileriyle oldukça ilham verici. Eğer iş dünyasında etik ve başarıyı bir arada götürmenin yollarını arıyorsanız, bu kitap sizin için rehber niteliğinde olabilir."

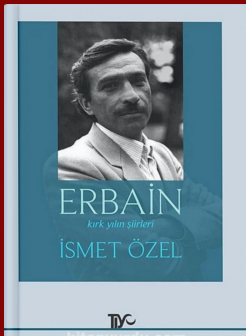
İbrahim Zeyd Gerçek-Bir Yönetim Modeli Mimar Sinan

Osmanlı geleneğindeki yetenek yönetimi, işveren markası, proje yönetimi, liderlik gibi birçok alana değiniyor kitabımız. İş dünyasının içindeyseniz ve Osmanlı'da işler nasıl dönüyormuş diye merak ediyorsanız, Mimar Sinan'ın nasıl bir yönetici olduğunu da bilmek istersiniz. Günümüze kadar uzanan, dünya da eşi benzeri görülmemiş birçok eseri hala günümüzde hayranlık uyandırıyor. Süleymaniye ve Mimar Sinan arasındaki ilişki de bu kitapta önümüze seriliyor.

Fatma Bayram - En Güzel Kıssa

"Kur'an, verdiği peygamber örnekleriyle muhatapının şahsiyetini inşa ederken insanın yaşadığı hayati problemlere de çözümler sunar. Kıssalarda anlatılan olayları masal dinler gibi dinlemeyip hayatımızın içine almayı başarabilirsek kişiliğimizin yeniden imar olduğuna şahit oluruz." diyor Fatma Bayram. Derin tefekkürlerle ele alınan bu eser, kıssaların hikmet dolu boyutlarını açığa çıkarıyor. İlahiyat öğrencileri, öğretmenler ve maneviyatını güçlendirmek isteyen herkes için eşsiz bir kaynak. Okuyucusunu Kur'an kıssalarının kalbine davet eden bu kitabı mutlaka okumalısınız!"

İsmet Özel - Erbain

İsmet Özel'in 'Erbain' adlı eseri, şairin kırk yaşına kadar yazdığı şiirlerin bir araya geldiği kitaptır. Derin anlam katmanlarıyla dolu bu eser, okuru hem bireysel hem toplumsal bir sorgulamaya davet eder. Türk edebiyatının önemli bir klasiği olan 'Erbain', düşünce ve şiir severlerin mutlaka kütüphanelerinde yer vermesi gereken bir başyapıttır."

Beyza Hatun KIZILIRMAK (Hazırlık sınıfı öğrencisi)

"Satırdan Kalbe: Şiirin Derinliklerinde Yolculuk"

İrfan yolunda

Yine beş on kafir imanı boğazlar
Bir nehrin membaı dehası kadar
Bizimkiler de kapılmış gidiyorlar
Çekilir mi küffarın yolu
Yazık
Uğruna can vermişti nice kahramanlar

Uyan ey insan uykular haram
Göğsünde var mı senin korku ve gam
Rabbine sığın Kur'an hala mübin
Yoksa kurban mı olsun batıla bu din

İlmin nuru ışık saçar karanlık ufkuna
Deryalar açar bir damlanın tefekkürü
Aradığın sözler saklıdır Levh-i mahfuzda
Her ayet sırdaşın olur sen yeter ki yürü

Yusuf DOĞAN

(3. Sınıf öğrencisi)

Kudüs'e

Bu gece uykumu bir rüya böldü
Aksa gönlüme hançeri gömdü
İçimde derinden Kudüs göründü

Geç kalmış bir hayal , eksik bir rüya
Bitmeyen arzu, sonsuz bir hülya
Kudüs! hem nazlı gelin, hem hırçın dava

Neden şimdiye dek anmadım seni?
Neden hasretin yakmadı beni?
"Neden" bu sorgudan içim titredi.

Söyle kim attı bizi senden uzağa,
Nasıl düştük böyle hain tuzağa,
Ama elbet döneriz kutlu toprağa

Bekle ey güzel şehir! Süslen de bekle!
Yak tüm ışıklarını kutlan da bekle .
Giyin en beyazları aklan da bekle.

Bedriye Emiroğlu

(Mezun Öğrenci)

Bengisu ile

Kül demleyip içelim kahve közünde
Siyah-beyaz anıların hatırına,
İs kokulu ayrılıklar adına,
Kül demleyip içelim.
Yüreklere doğan kaygılar,
Bavullara gömülen umutlar için
Kül demleyip içelim.
Uzun uzun günlerden sonra
Unutulmuş karanlıklar ellerinde
fermanlarla

Aysız gecelerde perde perde koyulaşırken
Tam göğsümün ortasından göveren
Çamların altında, kozalak közünde
Kül demleyip içelim.
İki basamaklı devrimler hatırasına,
Başlardan sıyrılan sarıklar adına,
İskemle ve urgan takımına
Acı bir gül,
Demle de içelim koyu bir kül.

Rabia Savaş

(4. Sınıf öğrencisi)

Adsız Melek

Küçük bir bedende yitip giden bir dünya,
Saçlarına değmeden geçti çocukluk rüzgârı.
O minicik avuçlar, umut tutacakken,
Ateşle sarılmış, gözyaşına bulanmış.

Adı yok o kızın, belki de hiç olmadı,
Bir masalın kahramanıydı belki, unutulandı.
Yüzü yanık bir bahar, teni külle kaplı,
Küçük kalbinde bir cennet saklı.

Bir kez gülmüş müydü? Bir kez doymuş muydu?
Kardeşlerine masal anlatmış mıydı?
Oyun mu bilirdi, oyuncak mı görmüştü?
Hayalleri var mıydı, yoksa hepsi sökülmüş müydü?

Gözleri yangın, dudakları sessiz,
Bir çığlık yükseliyor, kulaklarda.
Gökyüzü kırmızı, yıldızlar solgun,
Bir kız çocuğu düşüyor, melekler yorgun.

Kim korur çocukları, kim söndürür bu ateşi?
Vicdan mı kayıp, yoksa insanlık mı?
Gazze'nin sokaklarında bir isim yankılanır,
Yanan sadece o değil, yanan insanlıktır!

Ruhunda bir ağıt, cennette bir gül,
O şimdi huzurda, biz karanlıkta kül.
Küllerden doğar mı bilmem yeni bir sabah,
Ama o kız hep yaşayacak hatıralarda...

Abdullah ORTAKUŞ
(1. Sınıf öğrencisi)

Ben Filistin'im!

Kurumaya yüz tutmuş, terk edilmiş bir çiçek.
İnsanlığın bittiğini gösteren,
Asırlardır devam zulüm.
İşkencenin en ağırına maruz kalmış bir vatan.

Ben Filistin'im!

Umutların tükendiği,
Gülüşlerin solduğu,
Çocukların doğmadan toprağa gömüldüğü yer...
Ruhumun bedenimden yorulduğu,
Hayatımın yaşamdan usandığı bir zindan.

Ben Filistin'im!

Dünya bir bütünden bin parça olanım
Her mevsimi kış, baharı unutanım.
Çocukları parkta değil cezaevinde olanım

Ben Filistin'im!

Evladıyla gülüşen kadınlarla değil evladını
gömen kadınlarla dolu
Dünyadan, merhametten, insandan ümidini
kesmiş çaresiz bir yürek.
Kundağında sıcak yerinde değil, yerde
kanlar içinde boğulmuş bir bebek...

Ben Filistin'im!

Her şeye rağmen imanı, İslam'ı
yeşerteceğine ant içmiş bir toprak
Andım için her şeyini gözden çıkaran sadık
bir kul,
Celladına yüz çevirmiş bakiliğe talip olmuş
milletim...

Beyzagül KAYA
(Hazırlık sınıfı öğrencisi)

Gazze Sana Bana Umut

**Gelin güzeli Gazze vuruldun sonsuza,
Aşıksın sonsuza Güneşe, delicesine
Zerre şüphen olmasın feryatların büyük.
Zira o ışık saçan Güzel'in hürmetine bu yük.
Evvelden çilendir, Kudüs'tür biriciğin, hürmetine Alemler İncisinin**

**Sendin umut yüklü bulutların damlacıkları,
Asrın kucağında boğazlanmış bir düğüm ile
Ne denir bilmem ama hayat sonsuzcukları,
Aşk parçacıkları vahşet mermisinden bir düğün ile.**

**Bana düştü bu sözler, gönülden geçerken, evet.
Artık uğurlarız kendimizi neşeli günlerden,
Ne gam ne keder ,güvercinler yolladık var davet,
Amasız niyesiz, mahşere kaldı sualler, üstümüze dünlerden.**

**Umut yitiğimiz oldu, kılıcımız keskin fakat,
Mermi geçer mi bilmem serden geçti oklar.
Uğurlar olsun Aksa'm şehitlerin oldu sana kanat.
Tur Dağı'ndan, Hira Dağı'ndan uçar oldun, cennettedir kanatlar.**

Merve Halide Kayatuzu

HAYAT

**Zavallı bedenlerimizin başını okşayan,
Bir yufka yırtılıyor içimde
Son kalkan trene ek olarak.
Bizim için kutsalsın gökyüzü,
Hangi atamın baktığı bulutsun sen?
Kemerı ayrık sızlayan gönül köprüsü,
Eve dönüş gibi kokuyor işte.
Zavallı çocuklarımızın başını okşuyor hayat.**

**Ve bir düğün gecesi şerefli bir şehit için.
Uyutmasın bütün gece bu zifiri gürültü,
Trafik gibi akan soluk hislerimi,
Başıma bir muhafız dikeyyor annem, sevgisini.
Babamdan kalmış, sofradaki son tabak.
Bir hiç uğruna tüketiyoruz merhameti,
Zavallı kedimizin başını okşuyor hayat.**

**Kimin için yapılır kısık sesleniş?
Bana, sana ve tarihe ulaşır bizim olmayan.
Yani bize bırakılmış ayakkabılıkta,
Bir çift kirli çaresizlik.
Okutulsun sayfa sayfa ellerinin yapısı,
Eksik gidilen uykularda.
Zavallı gözlerimizin yaşlarını okşuyor hayat.**

Bensu ATICIOĞLU
(2. Sınıf öğrencisi)

SESSİZ SOKAKLAR

**Sokaklarda yürüyorum sessiz sedasız
Kimse konuşmuyor her yer ıpsız
Lambaları tek tük yanan evler var
Diğerleri yıkılmaya mahkûm ağılıyorlar**

**Etrafta ağır bir is kokusu
Minarelerle konuşan sis bulutu
Sokaklar ağlayan hatıralarla dolu
Havsalamda ise ağıt yakanlar
Ağlayan analar babalar var**

Beraat IŞIK
(4. Sınıf öğrencisi)

6 Şubat 2023 anısına...

İÇİMİN YANGINI

Öyle bir dünya ki, insan insana zarar
Hani kardeşinin canı yanınca dünyayı ayağa kaldıran Müslümanlar?
İmanlar zayıflamış, dünyaya aldanmış ruhlar.

Para, mal, mülk olmuş herkesin derdi
Bir yerlerde canlarımız ölüyorken, bizi rızık kadar endişelendirmedi
Oysa rızıkımıza Allah kefil değil miydi?

İrk ve dil ayrımı başlamış kararmış kalpte
Hiç mi düşünüp bakmazlar yaratan Rabb'e
Üstünlük takvadadır dememiş mi âyet-i şerifinde?

Nasıl da günahsız sanır kendini
İnsanoğlu işte, ne bendini bilir ne de haddini
Yaratılana kusur bulmak yerine, yaşasa ya hakkıyla dinini!

Ah şu insan hatırlasa bir insanlığını
Hangi dil, hangi ırk geçirir onca masumun dargınlığını?
Nasip et ya Rab, gösterelim Müslümanın heybetli varlığını!

Filistin... Ne büyük, ne güzel dava
İçimizde alevlenir bir kutlu nara;
"Kudüs Müslümanlarındır, Müslümanlarındır Aksa"
Yakındır, haykıracağız tüm gücümüzle "Lâ Gâlibe İllallah"

Merve KARA

(3. Sınıf öğrencisi)

Şehit

Aziz bir yola çıkana,
Nereye gidiyorsun diye sorulmaz!...
Kollar yara bere içinde, ayaklar bezgin,
Canın acıyor mu diye sorulmaz!...
Gözler şehadeti arzular,
Tehlikeyi görüyor musun diye sorulmaz!...
İhtirasımızdır şehit, şehide olmak
Korkmaz mısın diye sorulmaz!...
Ulvidir düşünceler, müsterihtir gönül,
Hiç ümitsizliğe kapılmaz mısın diye sorulmaz!...

Ahdettim sefih düşünceleri sarsmaya,
Ahdettim düşmanı terletmeye,
Ahdettim tuğyan edenleri soldurmaya,
Ahdettim, Ahdettim...

Gülbahar AĞIRTAŞ

(2. Sınıf öğrencisi)

HARPUT KLASİK HADİS MECLİSİ-1:

Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öncülüğünde Elazığ İl Müftülüğü ve Harput Dini İhtisas

Merkezi işbirliğinde organize edilen 1'inci Harput Klasik Hadis Meclisi'nin açılış programı

düzenlendi. Programa Elazığ Valisi Numan Hatipoğlu, Elazığ Belediye Başkan Yardımcısı Nazif Bilginoğlu, Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fahrettin Göktaş, Rektör Yardımcı Prof. Dr. Mahmut Doğru, Elazığ İl Jandarma Komutanı Kıdemli Albay Alpaslan Doğa, Diyanet İşleri Eski Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Fikret Karaman, Elazığ İl Müftüsü İrfan Üstündağ ve çok sayıda davetli katıldı.

1.Harput Klasik İlim Meclisi kapsamında panel düzenlendi. Panele Diyanet İşleri Başkanı Prof.Dr. Ali Erbaş teşrif ettiler. Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş yapılan bu programın önemini vurgulayıp diğer ilim dallarının da bu tür faaliyetlerde bulunması gerektiğinin altını çizdi.

1. Harput Klasikleri Hadis Meclisi ders programı kapsamında Dr. Mehmet Fatih Kaya'nın Usûlü'l-Hadîs dersleri Harput Ulu Camii'nde, Prof. Dr. Hamza b. Abdullah el-Melibari'nin İlelü'l-Hadîs dersleri Sara Hatun Camii'nde gerçekleşmiştir. Yapılan panellere çok sayıda akademisyen katıldı. Dekanımız Prof. Dr. Veysel Özdemir, yapılan bu faaliyetlerin Harput'taki ilmî hayatı canlandıracağını vurguladı.

1.Harpur Klasik Hadis Meclisi tamamlandıktan sonra misafirlerimiz ile Türkiye'nin 3 büyük barajından biri olan Keban Barajı'nın bulunduğu Keban ilçesini gezdik.

3.DİN ÖĞRETİMİ VE HİZMETLERİ ÇALIŞTAYI:

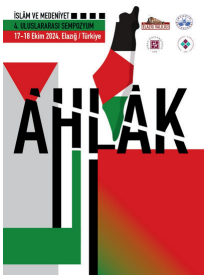

Fırat Üniversitesi'nin ev sahipliğini yaptığı 3. Din Öğretimi Ve Hizmetleri Çalıştayı programı açılış töreni ile başladı. Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin, Elazığ Valisi Numan Hatipoğlu, AK Parti Elazığ Milletvekilleri Prof. Dr. Erol Keleş, Ejder Açıkkapı, Elazığ Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları, Rektörümüz Prof. Dr. Fahrettin Göktaş, Munzur Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kenan Peker, akademisyenler, kurum ve kuruluş müdürleri, siyasi parti temsilcileri, STK temsilcileri, öğrenciler ve çok sayıda davetli katıldı.

Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin çalıştay hakkında "diğer alanlarda eğitim öğretim Metodolojisi nasıl değişiyorsa din eğitimi alanında da metodolojinin çağın gereksinimine göre değişmesi gerektiğini görmek durumundayız" dedi. Konuşmaların ardından çalıştay çeşitli konularda gerçekleştirilen oturumlarla devam etti.

İSLAM VE MEDENİYET 4.ULUSLARARASI SEMPOZYUM'U:

"İslam Ve Medeniyet 4.Uluslararası Sempozyumu" bu yıl "Ahlak" alt başlığı ile başladı. Sempozyumda konuşan Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fahrettin Göktaş "Bu yıl 4.'sü

Düzenlenen İslam Ve Medeniyet konulu sempozyumun ana temasını "Ahlak" kavramı oluşturmaktadır. Bu vesile ile İslam medeniyetinin kadim ve kutsal merkezlerinden biri olan Kudüs'e yönelik saldırıları, Gazze ve Lübnan'da gerçekleştirilen soykırımı kınıyor, yurt içi ve yurt dışından birbirinden değerli bilim insanlarımızın katıldığı sempozyumun da hayırlı olmasını diliyorum" dedi.

Fırat Üniversite Dekanı Prof. Dr. Veysel Özdemir'in moderatörlüğünde, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi'nden Prof. Dr. Seyfullah Korkmaz, İnönü Üniversitesi'nden Doç. Dr. Ahmet Küçük, Ürdün Diyanet Başkanlığından Doç. Dr. Thamer Hatamleh ve Kudüs Üniversitesi'nden Prof. Dr. Mashhour Alhabazi'nin katılımı ile açılış paneli gerçekleşti.

Düzenlenen Harput Gezisi ile programımızı sonlandırdık.

3.FELESEFE VE DİN BİLİMLERİ LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ SEMPOZYUMU:

Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Fuat Sezgin Konferans Salonu'nda açılış oturumuyla bu yıl 3.'sü düzenlenen programa; Fakülte Dekanı Prof. Dr. Veysel Özdemir, Felsefe ve Din Bilimleri Bölüm Başkanı Prof. Dr. İsmail Erdoğan, akademisyenler, davetliler ve öğrenciler katıldı.

Sempozyumda Din Eğitimi, Din Felsefesi, Din Psikolojisi, Dinler Tarihi, Felsefe Tarihi ve İslam Felsefesi üzerine, Felsefe ve Din Bilimleri Bölümü alanında eğitim-öğretim gören lisansüstü öğrencilerinin hazırlamış olduğu bilimsel çalışmalar ele alındı. Açılış oturumunun ardından 4 farklı salonda 3 oturum olmak üzere toplamda 11 oturumda 54 öğrenci bildiri sundu.

Selin YILDIRIM
(1. Sınıf öğrencisi)

FIRAT ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ 2023-2024 DÖNEMİ ÖĞRENCİ KULÜBÜ FAALİYETLERİ:

29 Nisan 8.Kitap Tahlili kapsamında Edebiyatımızın güçlü ismi, yazar ve şairimiz Cahit Zarifoğlu'nun Bir Değirmendir Bu Dünya kitabının tahlili gerçekleştirildi.

Yoğun katılım ile Öğretim Üyesi Alimoğlu Sürmeli moderatörlüğünde, Müzakerecilerimiz Melike Doğan ve Gamze Aslan'ın içeriği zengin yorumlarıyla oldukça verimli geçen bir tahlil oldu. Yazıldığı dönemin siyasi ve karakteristik bakış açısını yansıtan eserde, dış etkenlerin İslam dünyası üzerindeki etkileri ve modern dünyanın insana çizdiği sınırlardan soyutlanarak gerçek bir ümmet olma bilinci gibi konular işlendi.

26 Mayıs Geleneksel Nefha Buluşmaları ;

Kurulduğu yıldan itibaren geleneksel olarak her yıl Nefha öğrencileri "Geleneksel Nefha Piknikleri " ile bir araya gelip sosyal bir ortam oluşturuyor. İkincisi yapılan pikniğe danışman hocası, yönetim ve yürütme kurulu üyeleri dışında çokça misafir öğrenci de katıldı.

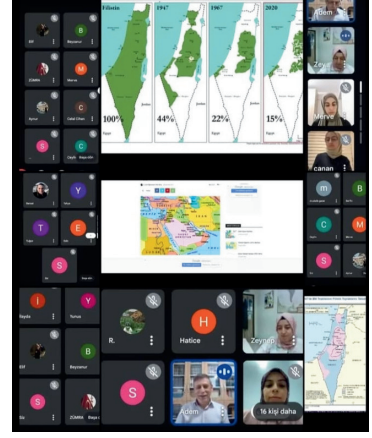
Peygamber sünneti olan istişarenin önemine binaen bir araya gelen öğrenciler ile fikir alışverişi yapıp, dönem kritiği yapılarak yeni etkinlikler planlandı. Ayrıca Nefha Öğrenci Topluluğu'nun en önemli amaçlarından biri olan gençlerin sosyalleşmesi ve verimi artırma konusunda faydalı adımlar da atıldı. Ek olarak yapılan etkinlikte İkinci Nefha Aile Pikniğinden oldukça renkli kareler yakalandığı ve öğrencilere psikolojik anlamda olumlu yansıdığı da görüldü.

6 Haziran 9.Kitap Tahlili: Farklı etkinlik ve fikirlere daima açık olan Nefha Okumaları, bir değişiklik yaparak şehir dışındaki takipçilerinin yoğun istekleri üzerine bu tahlilini online bir şekilde gerçekleştirdi.

Tahlili gerçekleştirilen kitap, günümüzde gündemde olan ve biz Müslümanları çok yakından ilgilendiren bir konu olan Filistin ve Kudüs meselesini konu almıştır. Tahlilimizde okuyucusu çok olan yazar Yusuf el Karadâvî'nin "Her Müslümanın Ortak Davası Kudüs" isimli eseri tahlil edildi.

Müzakereci olarak Burak Derneği Başkanı kıymetli Adem Yenihiyat Hocanın katılımıyla ve aynı zamanda Nefha'nın danışman hocaları olan Dr.Zeynep Alimoğlu Sürmeli moderatörlüğünde gerçekleşen tahlilin tüm katılımcılar üzerinde derin izler ve anlamlı etkiler bıraktığı gözlemlendi. Aynı zamanda Nefha ekibinin daima bu meselede hassasiyet gösterme ve bilinçlenme niyetinde olduğu da farkedilen bir gelişmeydi. Böylece 2023-2024 öğretim yılını bu program ile güzel bir şekilde kapattı.

21 Ekim "Filistin ve Kudüs Meselesine Genel Bakış" Konulu Konferans:

Filistin ve Gazze meselesi Müslümanları ve vicdani değerleri olan tüm insanları etkileyen oldukça sarsıcı bir mesele. Bilindiği üzere 1940 yıllarından itibaren İşgalin süregeldiği günümüze kadar olan dönem içerisinde en vahim kırılma noktası olan 7 Ekim işgalidir. 7 Ekim işgalinin ilk gününden beri faal bir şekilde faaliyetlerini sürdüren Nefha Öğrenci Topluluğu ilk kapsamlı faaliyeti olan bahsi geçen konferansı 2024-2025 Öğretim yılının ilk etkinliği olarak gerçekleştirdi.

"Filistin ve Kudüs Meselesine Genel Bir Bakış" isimli konferansa şehir dışından Burak Derneği Genel Başkanı Adem Yenihiyat ve 29 Mayıs Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Öğretim Üyesi Dr. Müncid Ebubekir konuşmacı olarak katılım sağladı. Yoğun ilgi ile karşılık bulan program Fakülte Dekanı Prof. Dr. Veysel Özdemir'in teşekkür ve hediye takdimi ile son buldu. Programın içeriğinde ise üç büyük din için kutsal kabul edilen ve İslam Dünyası için derin bir anlam taşıyan İsrâ suresi ile onurlandırılmış Kudüs konusu, ardından da Mescidi Aksa'nın tarihi ve dini ehemmiyeti konuları üzerine duruldu. Kıymetli misafirimiz Adem Yenihiyat, bu konuda İlahiyat öğrencilerinin üzerine düşen sorumluluğu ve konu hakkında daha bilinçli olmaları gerektiğinin altını çizdi. Dr. Müncid Ebubekir hocamız ise dolu dolu sunumu ile Ayetler ve Peygamberler Işığında Kudüs ve Filistin meselesinin önemine çokça vurgu yaptı.

21 Ekim Adem Yenihiyat ile Söyleşi:

Çokça ilgi gören "Filistin ve Kudüs Meselesine Genel Bakış" konulu konferansın hemen ardından aynı gün içerisinde öğrenciler, Nefha Okumaları'nın kıymetli misafiri Burak Derneği Genel Başkanı Adem Yenihiyat hoca ile Filistin Meselesini daha detaylı konuşma ve sohbet etme imkanı buldu. Misafirimiz Adem Yenihiyat Hoca ile, konuyu derinden tahlil etmeye çalışan ve insani sorumluluklarımız üzerine konuşan öğrenciler söyleşide ikramlar eşliğinde oldukça verimli ve keyifli bir şekilde zaman geçirdi.

6) 13 Aralık 10. Kitap Tahlili Programı:

Nefha Okumaları, 2023-2024 eğitim öğretim yılını anlamlı bir etkinlikle tamamlamak amacıyla 13 Aralık tarihinde 10. Kitap Tahlili programını gerçekleştirdi. Nobel Edebiyat Ödülü sahibi José Saramago'nun "Körlük" adlı eserinin tahlil edildiği bu etkinlik, katılımcılar tarafından büyük bir ilgi ve beğeniyle karşılandı.

1998 yılında Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülen "Körlük", insan doğasının zayıflıklarını ve toplumların kriz anlarındaki çöküşünü ele alan evrensel bir başyapıttır. Körlüğün salgın hastalık gibi yayıldığı bir toplumda, korku ve paniğin hâkim olmasıyla ahlaki değerlerin yok oluşunu konu alan eser, derin felsefi ve toplumsal mesajlarıyla dikkat çekti.

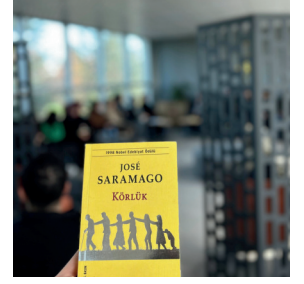

Program, sıcak ve samimi bir atmosferde, uzun ve keyifli bir zaman diliminde, ikramlar eşliğinde gerçekleştirildi.

Nefha Okumaları, bu etkinlikle edebiyatın dönüştürücü gücünü bir kez daha ortaya koymuş ve katılımcılara düşünsel bir derinlik kazandırmıştır. Öğrencilerin sorgulama ve bilinçlenme süreçlerine katkı sağlayan bu tür etkinliklerin önemi bir kez daha vurgulandı ve program katılımcılardan tam not aldı.

Eğitim ve edebiyatı bir araya getiren bu tür faaliyetlerin devam edeceği ve gençlerin gelişimine yönelik katkılar sunmaya devam edeceği ifade edildi.

Öğrenciler arasında yapılan anket sonucunda açık farkla seçilen roman, katılımcılar tarafından büyük bir ilgiyle okunmuş ve tartışılmıştır. Eserin hem içeriği hem de işlediği evrensel meseleler, okuyucular üzerinde derin bir etki bıraktı. Etkinlik, geniş bir katılımı gerçekleştirilmiş ve şehrimizin başarılı avukatlarından Ömer Faruk Budak programa misafir müzakereci olarak katılım sağladı. Sayın Budak, eserin analizine yönelik değerli katkılarda bulundu ve gençleri sorgulamaya, okumaya ve bilinçlenmeye teşvik eden yorumlarıyla programa anlam kattı.

Ayrıca danışman hocamız, eserin öğrenciler üzerindeki etkisini vurgulayarak, bu tür etkinliklerin gençlerin farklı bakış açıları geliştirmesine olanak sağladığını ifade etti. Katılımcılar, danışman hocamızın yorumları ve kendi analizleriyle zenginleşen tartışmalara aktif şekilde katılım sağladılar.

Elif Özge TUHAN
(Hazırlık sınıfı öğrencisi)

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne güzel öğütler veriyor. Şüphesiz Allah her şeyi işitmekte, her şeyi görmektedir.

[Nisa Suresi 58. Ayet]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا إَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutun, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Herhangi bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsiz davranmaya itmesin. Adaletli olun; bu, takvâya daha uygundur. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

[Maide Suresi 8. Ayet]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakının; çünkü bazı zanlar günahtır. Gizlilikleri araştırmayın, birbirinizin gıybetini yapmayın; herhangi biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Tabii ki bundan tiksindiniz! Allah'a itaatsizlikten de sakının. Allah tövbeleri çokça kabul etmektedir, rahmeti sonsuzdur.

[Hucurât Suresi 12 . Ayet]

İLAHİYAT FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ DERGİSİ

FAKÜLTEMİZ SOSYAL MEDYA HESAPLARI

@FİRATİLAHİYATRESMİ

@FİRATİLAHİYATRESMİ

FIRAT ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ

FIRAT ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ